

ИБАРСКЕ НОВОСТИ

Година LIX, Број 2997, 20. јануар 2012, 30 дин, Излази петком

www.ibarskenovosti.com, е-пошта office@ibarskenovosti.com

Фото: М. Радовановић

Принцеза Катарина и принц Александар Карађорђевић поклонили Здравственом центру „Студеница“ ново возило Фиат „Пунто“.

Донација је резултат иницијативе покренуте на хуманитарној модној ревији организованој у Белом двору прошле године, кад је прикупљана помоћ

за жртве земљотреса у Краљевоу.

Карађорђевићи су посетили и Одељење педијатрије, где су малишанима на лечењу поклонили играчке. стр. 14

Интервју: Хаџи Милена Марија Магдалена Ковачевић, сликар, модни креатор, пророк

ИГРА СА ЖИВОТОМ

стр. 4

Социјалистичка партија Србије о промени назива улица

ПРЕКРАЈАЊЕ ИСТОРИЈЕ

стр. 6

Будућност је већ почела

АУТОМОБИЛ НАД КРАЉЕВОМ

стр. 12

ISSN 0019-0977

9 770019 097001

Сви Ваши огласи
на Радију,
Телевизији
и у новинама

САМО

180

динара
+ ПДВ

Трибина Демократске странке

КОСОВО, НАША СТВАРНОСТ И ИЗАЗОВИ

О резултатима оствареним током преговора са представницима приштинских власти Краљевчанима говорио Борко Стефановић, шеф тима Владе Републике Србије

Дуги низ година су косовски Срби, и остало неалбанско становништво, били присиљавани да под великим притиском напуштају територију Косова и Метохије на којој је остајала уништена имовина и културно-историјски споменици.

Влада Републике Србије је у марту прошле године иницирала разговоре са приштинским властима у циљу проналажења адекватног решења које би омогућило сигуран и просперитетан опстанак у покрајини.

На челу тима који је учествовао у преговорима налази се Борко Стефановић који је у Краљеву говорио на трибини под називом „Косово, наша стварност и изазови“.

Ова тема је вишеструко значајна за грађане Краљева, јер је интеграција Србије у Европску унију једна од најважнијих и што је директно условљена релацијама које имамо са јужном српском покрајином. Важна је и због чињенице да је Краљево, због отворености према свима који су се налазили у невољи, у последњој декади двадесетог века доживело највећу демографску експанзију.

Са Косова и Метохије је као што је то увек било у кризним временима, у континуитету пристизало протерано становништво. После бомбардовања 1999. године уточиште је у Краљеву нашло више од 20 хиљада особа, што је највећи број у односу на број становника и друге градове у Србији. Настали проблеми се веома тешко превладавају, нарочито у погледу инфраструктуре, у време када је привреда и земље у града на веома ниском нивоу.

Све то био је повод да Борко Стефановић говори о до сада оствареним резултатима у преговорима у светлу чињенице да се

приближава март месец, када се очекује изјашњавање Савета Европе о додељивању кандидата за пријем у Европску унију. Камен спотицања на овом путу је и решавање питања статуса Косова и Метохије.

Проблеми су толики не само зато што нису деценијама адекватно решавани, већ и зато што у Србији, каже Стефановић, постоји сто хиљада различитих мишљења о свему што је до сада урађено.

- Са тим се суочавамо свакодневно и наставићемо то да чинимо, јер другог пута нема. Или ћемо проблеме решити сада када можемо, или ће они доћи у Краљево, а ове ствари морају да се реше кроз разговор са Приштином и међународном заједницом.

Проблеми не могу да се реше тако што ћемо из кабинета да „испуцамо“ салву патриотских парола, па Срби на Косову да виде како од тога да направе себи сигурност, егзистенцију и перспективу. Паролашки принцип смо преживљавали претходно, а сада је време за конкретне кораке.

Демократска странка је спремна да уђе у коштац са проблемом, да засуче рукаве и да их решава знајући да увек има оних који воле са стране да кажу да не ваља овако или онако. Има и оних који кажу „најбоље да ништа не дирате, јер ако не дирате промениће се околности, па ћемо онда славодобитно да узмемо оно што је наше“.

Проблем Косова и Метохије је нешто што прати генерације и што је до сада веома неадекватно решавано.

Реалност

Од марта прошле године почели смо дијалог са Приштином,

јер смо то тражили. Генерална скупштина Уједињених нација је усвојила резолуцију којом се тражи отпочињање дијалога Београда и Приштине. Ниједно питање не може бити толико техничко да не дотиче живот, а ниједно питање нисмо отворили да у њему дубоко није био усађен проблем статуса Косова.

Одлуку смо поштовали и ушли у разговор у коме је посредник Европска унија.

Савет безбедности Уједињених нација има веома значајну улогу као чувар и политички гарант Резолуције 1244. У Савету безбедности седе наши пријатељи, а он руководи радом УНМИК-а на Косову и Метохији. То је орган који је дозволио да УНМИК са 7500 припадника спадне на 54 припадника. Усвојио је све извештаје свог представника који су омогућили да данас Косово има своје регистарске таблице, полицију, порески систем, царину и све остало на шта ми никаког утицаја нисмо имали. Да на Косово и Метохију није доведен Еулеск, између косовских Срба и Хашима Тачија не би стајао нико.

Да ли Република Србија може да утиче на процесе на Ко-

сову и Метохији од 1999. године и да ли можемо да натерамо некога да нема своје таблице, полицију, царину и свој печат. Не можемо зато што је 1999. године Србија истерана са Косова, а то истеривање је потврђено Кумановским споразумом и Резолуцијом 1244.

Влада Републике Србије је прва влада која је ушла у проблем са намером да утиче на процесе на које иначе не можемо да утичемо, да уђемо на простор на који иначе не можемо да уђемо. Косовска царина постоји од 2000. године, а УНМИК цариници не постоје на Косову и Метохији од 2008. године.

Шта смо решили?

Током дијалога са Приштином решили смо проблеме матичних књига, катастра, слободе кретања, царинског печата, заједничког управљања административним прелазима, а сада смо у ситуацији да нас очекује проблем регионалног представљања Приштине и то ће бити тема дијалога који још није заказан. Ми не желимо да одустанемо од употребе Резолуције 1244 на оној таблици, али и на потпису будућег регионалног

представљања Косова. Док се не дође до приближавања, кроз утицај међународне заједнице на Приштину, нема потребе да се састајемо у Бриселу по овој теми.

Расправљали смо и о другим темама, о електричној енергији и Телекому. Наша намера је да се Србима на Косову и Метохији обезбеди сигурност, да им се обезбеди несметано коришћење телефонике, добијање електричне енергије, да имају алтернативу у избору регистарских таблица, што смо успели. Наша намера је била да се омогући слобода кретања и раст пласирања наших производа на територији Косова и Метохије, што смо успели у преко 300 посто. Тако смо сачували велики број радних места у централној Србији и омогућили нашим компанијама да нормално функционишу. До овог тренутка преко 40 хиљада камиона је са наше стране административне линије прешло на територију Косова и Метохије, а неких 20, 30 камиона са територије Косова и Метохије на територију централне Србије. То говори да Косово и Метохија јесте наше тржиште, што је битно за наше компаније. Истовремено смо изборили право да добијемо копије матичних књига које води Приштина. Захтев Приштине је био да Република Србија више не води матичну евиденцију за Косово и Метохију. Тај захтев није услышен и ми ћемо наставити као и до сада да водимо матичну евиденцију за Косово и Метохију, између осталог и у граду Краљеву.

Република Србија и њени грађани нису ништа изгубили овим договором.

- наставиће се -

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

ГЛОБУС од петка до петка: Сви су, велике и мале државе, против терориста, а терора у свету све више

БОМБОМ УБИТИ АТОМИСТУ

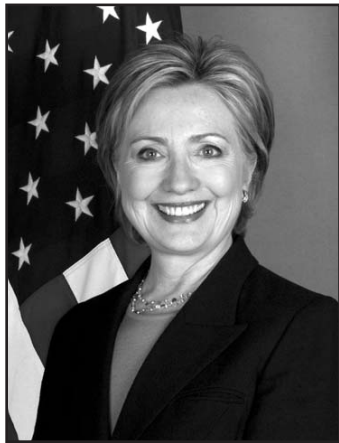
- Усред Техерана лете аутомобили у ваздух. - Затишје пред буру у Авганистану, талибани спремају одмазду због зверстава америчких marinaца. - Анђелина куд год да кренеш, приватна пројекција у Белој кући.
- Истине о деци Кремља посмртно

Техеран је велик, савремен и са патином, тамо где треба, вековне цивилизације државе која независно, стварно или условно, траје од 1535. године. Престоница Ирана није, међутим, сигурна кућа посебно због терора који сеју туђи најамници. Задња жртва је млади научник, коме су терористи под аутомобил ставили паклену машину само због тога што се бавио - атомском енергијом. Не баш најсавременији модел "пежо" је прхнуо у небо, а са експлозијом се угасио још један недужни живот. Четврти или пети из исте бранше којом се бавио Мустафа Ахмади Росхан, 32-годишњак, универзитетски професор, али и заменик директора уранијумског центра у Настандуду у планинама које је, кажу, готово немогуће погодити из ваздуха.

Америка још од 2003. године оптужује Иран да спрема неке опасне ракете на атомски погон, а задњих месеци су повици преточени готово у пресуду. Из Техерана, међутим, отпоздрављају уверавањима да су у питању истраживања у мирнодопске сврхе и не мисле да се окану таквог програма. Вашингтонска администрација је потегла онда већ увелико опробани метод, увела је бруталне економске санкције, што у неким државама, нарочито у Русији, отворено схватају као увертиру за насилно свргавање легалне власти у Ирану.

ИМА ЛИ ГДЕ ПРИЈАТЕЉА?

Иран има око 70 милиона становника, развијену пољопривреду, али посебно може да се похвали нафтом, чак су у тој области четврти извозник и са резервама доказано процењеним на 10 одсто свих залиха у свету. Нафта је већ више пута била камен спотицања и за Иран, па је посебно, рецимо, Ирак 1980. године кренуо у освајање постројења на туђој територији, али за подсећање није небитно што је тада вођа из Багдада, Садам Хусеин, био амерички мљеник и са баш те стране добио ветар у леђа за ратне операције.

Хилари Клинтон

Власти у Техерану и сада виде подстрекавање тероризма као дело САД, што се, према очекивању, енергично побија. И Хилари Клинтон тим поводом каже: "Ми немамо никакве везе са убиством научника. Али, санкције ћемо продужити, немамо доказе да се нуклеарна енергија употребљава на дозвољени начин".

С друге стране, чланови Савета безбедности ОУН, Кина и Русија, упозоравају да издвојени груби економски притисци представљају својеврсни специјални психолошки рат који онемогућава, поред осталог, да се у светској организацији, политичким средствима, контролише коришћење атомске енергије у свим регионима.

Иранци покушавају, док им Американци довлачењем ратне флотиле у Персијски залив потпаљују огњиште, да дипломатским сусретима обезбеде шире јавно мњење. Тако је председник Ахмадинежад завршио посету Латинској Америци и добио, посебно у Венецуели и Куби, доказе о пријатељству, у Хавани је, пред студентима, тражио уједињавање против империјализма и капитализма и запитао: "Зашто САД кажњавају ирански, кубански, латиноамерички народ, друге народе? Јесмо ли их напали, зар је грех што једино тражимо слободу, што је мање од оног колико нам дугују?"

Први човек Венецуеле, Уго Чавес, потписао је и документ о пријатељству са Ираном и, по обичају, рекао да се не плаши претњи, могу и, додао је, да ме

убију, али идеја о слободи је бесмртна.

ЗВЕРСТВО У КАНДАХАРУ

Са азијског континента прокријумчарио се снимак о још једном зверству. Досад смо се нагледали стравичних призора о неделима муцахедина у Босни, крвавог пира осветника у Либији, масакрирању деце и трудница у централној Африци... Глобалне теве мреже и интернетске странице користили су ратне пожаре ваљда као опомену, али су дивљи егзекутори, по правилу, били црне пути. И ето, изненада и као ретко кад, злочинци су белци и у униформи елитне америчке војске!

Свет је узбуђен. Је ли могуће да до зуба наоружани маринци САД анимално сеири над унакаженим Авганистанцима подно Кандахара, дивљачки се иживљавају на лешевима, подврискују, позирају "за успомену" кезећи се у камеру? Пентагон је одмах, за сваки случај, изразио сумњу у саму могућност да се тако нешто догодило, слично је, у први мах, реаговала и Хилари Клинтон. Снимак је, на жалост и на срамоту актера, веродостојан. Двојицу војника "пронашли" су у бази у Северној Каролини, државна секретарка је исправила сопствену претходну изјаву: "Згрожена сам поступком, то што су урадили далеко је од вредности које промовишу амерички маринци..."

У Авганистану нису бучно протествовали, али су талибани скренули пажњу на то да је "запишавање мртваца тешко скрнављење мулиманске вере". Аналитичари са стране верују да се спрема бура, одмазда ће бити језива.

Председник Обама тек што је, иначе, најавио помирење за сва времена са талибанима, до 2014. предвидео и повлачење трупа. А шта сада? Како је само 39 секунди, колико траје снимак анималне работе, уништило читав мировни процес?! Угледни лист "Лос Анђелес тајмс" помогао се тајног материјала који говори о стању у Авганистану: царује тотална корупција, руко-

водство је непрофесионално и без ауторитета, талибани свакодневно убијају кога зажеље и имају сигурно уточиште у Пакистану... И шта онда? Где је ту мир који је помпезно најављен, шта су Американци успели у деценијској акцији?

Једна групација, оних радикалних, муцахедина се огласила - циљ се наставља, хоћемо исламску власт и владу какву смо имали од 1996. до 2001. док их није срушила западна интервенција, позивамо све муслимане да се уједине! Позив је јасан и не може да буде опаснији. Питање је само ко ће све бити на удару. Поред Америчана, наравно.

АНЂЕЛИНА НЕМА МИРА

Весело је између два петка било у Белој кући. Приповедало се и о оној Југославији, а захвалност за то припада холивудским звездама Анђелини Џоли и Бреду Питу. Повод за долазак код Барака Обаме био је филм "У земљи крви и меда", о чему су и "Ибарске" писале у једном од претходних бројева. Снимало се, сећате се вероватно текста, у Босни, радња у току грађанског рата и извесно је унапред ко је какав...

Амерички председник је пожелело и да види филм, захтев је, наравно, испуњен на лицу места. Не знам какву је оцену дао Обама, али сам пронашао да је са глумцима разматрао проблеме, тако су формулисали, ратних злочина у бившој Југославији и како да се спрече ратни сукоби у Источној Европи и на Блиском истоку! Баш се скупило право друштво за одлучан суд напете ситуације!

Неким америчким медијима се није допао поменути сусрет, опаучили су својски, али је и једно и друго, несвакидашња аудијенција и новинарска критика, по свој прилици и део кампање за председничке изборе. У игру се укључила и угледна новинарска времешног "Њујорк тајмс", Џуди Кантор, која је објавила ни мало пријатну књигу о брачном пару Обама, о вечеринкама, бахатости, трошкарењу у времену

зачетка финансијског краха у Америци... Неки куде, многи хвале, ко зна колико ће и то писаније значити за изборни ток и да ли ће прича о приватном животу Мишел и Барака утицати на то ко ће се од краја године башкарити Белом кућом.

А на другој страни океана, у Русији, изненада су дали публицитет недавној преминулој ћерки Стаљина. Светлана Алилујева се налазила на половини девете деценије, умрла је у пензионерском дому у Њујорку, у који је први пут стигла из Москве 1967., где је у забаракадираној америчкој амбасадни, у Улици Чајковског, добили политички азил читавих 14 година после смрти оца.

Вратила се Светлана 1984. у Москву, обновила држављанство, подсећала детињства, дружења, трчања по одајама Кремља, ретким сусретима са оцем чији је мит најдјачао совјетске границе, генералисимус, свемогући владар, шта све није био, најмање родитељ сопствене деце. Постајала је то већ тужна сага која поносна грузинска крв по том истом оцу није издржала, опет је кренула у бели свет запада и дочекала тужан крај у старачком дому. У опскурној соби у Њујорку су судски извршиоци пронашли низ фотографија, али ни на једној чувеног лидера СССР.

Деценијама се Светлана Алилујева шеткала под будним оком спецслужби са разних страна, тражили су "доказ више", па она је ћерка Стаљина, али никад нико није било шта занимљиво у том смислу пронашао.

И зашто сада, посмртно, у Москви поклањају пажњу породици одавно отишлог вође? У питању је, нема сумње, однос велике државе, цивилизоване и демократске, која не сабија у запећак сопствену историју и не одриче се било којих периода и појединаца чија делатност не мора, с протоком времена, увек да буде под лупом славе и некритичке хвале или беспримерног кућења.

Душан ЧУКИЋ

Интервју: Хаџи Милена Марија Магдалена Ковачевић,

ИГРА СА

Живот се доста играо са нама, па хајде да се мало и ми играмо са њим, али у позитивном смислу, да га узмемо у руке, схватимо као лепу игру, забаву и живимо онолико колико нам је суђено

Крај претходне године обе лежио је један несвакидашњи догађај, изложба слика Хаџи Милене Марије Магдалене Ковачевић у кући пророка Тарабића у Кремни. Доктор књижевности Раде Вучићевић, који је и раније организовао Хаџи Миленине изложбе, и овога пута је окупио пријатеље баш у Кремни знајући да се Хаџи Милена поред сликарства бави и другим научним феноменима везаним за натприродне појаве. Каже да јој је мајка природа дала један медијум, очи које виде даље. Зато у оквиру Бироа за развијање људске свести у неколико европских држава ради као реинкарнолог и регресотерапеут.

У дому пророка Тарабића у Кремни нису никада до тада излагане слике једног живог уметника, поготово неког ко се бави пророчанствима. Стара кућа Тарабића са мистичном куглом је изгорела, а на истом месту је изграђена нова. У целу причу око организовања изложбе укључени су председник чачанског Друштва српско руског пријатељства Драган Лавров, туристички радник из Кремне Драган Пјевић и привредник Милија Ристановић. У склопу читаве манифестације Хаџи Милена Марија Магдалена је одржала предавање које се односило на нека дешавања која нас очекују у будућности.

- Нека пророчанства им нису била јасна, па су желели да их прокоментаришем пошто знају да се бавим тиме при научној академији у Немачкој.

Каква је то академија?

- То је езотерска научна академија у оквиру које се на конгресима, бар једном или два пута годишње, састају парапсихолози из целог света. Конгреси се одржавају у Немачкој, Француској, Швајцарској, а долазе и научници који се баве природним наукама. Више од 20 година радим при тој академији, али не као видовњак, гатара или врача. Обрађујем научне теме из различитих области и дајем објашњења недоказаних натприродних појава. Моја

излагања проучавају научници из различитих сфера, физичари, метафизичари и покушавају да дају објашњење да ли постоји нешто надреално.

Шта то?

- Тренутно најважније питање је да ли постоји живот после смрти и да ли постоји људска душа, мерење душе... Браћа Тарабићи су прорицали нешто што је било везано за Србију и свет. Долазимо у период у коме се поклапају нека пророчанства Маја и неких светски познатих пророка, па су желели да чују и моје мишљење, а по неким бројкама, датумима и неком времену, требало је да тога дана будем ту.

Како је изгледала изложба?

- Цела зграда је обложена Тарабићевим пророчанствима, у којима се цео свет описивао, а моје слике су стављене преко тих записа. Изложен је и један број маски које говоре о откривању нечег тајанственог, јер маске не крију тајне, али и пар слика које су биле излагане у градској галерији у Гелзенкирхену у Немачкој.

Какве су то слике?

- Настале су поводом такмичења уметника на тему загађења

природе. У то време сам осликавала земаљску куглу како пуца, ракете, разна бомбардовања, атомски рат, земљу која крвари, народ који се раздваја. У то време је још постојала Југославија и њима је било интересантно зашто ја то тако видим. Док су други уметници сликали контејнере, загађење ваздуха и прљавштину, ја сам прљавштину видела на други начин. За слике сам добила награду, а касније их донела у Краљево.

У суштини све је везано за наше време као опомена да треба мало више да се окренемо себи, да се људи мало више воле и да се пази на неке ствари да би преживели период који је за нас неизвештан, да изађемо из неких криза.

А предавање?

- Објашњавала сам да су пророчанства увек писна у неким загонеткама, па треба да прође извесно време да би се дошло до објашњења, највише о мерењу времена које је јако битно.

Како?

- Пророчанства се не могу стопроцентно уклопити у време. Са оне друге стране у паралелном свету у којем и ми имамо учешћа,

то време се мери мало другачије, јер постоји разлика у времену. Време које може да се помери пар секунди у паралелном свету за нас може трајати двадесет до тридесет година, па тако долази до забуне. Ја увек настојим да будем прецизна, да се пророчанство боље дешифрира. Пророк је, као и сликар, јако важан нарочито кад више није жив. Док је жив увек има оних који су и за и против њега, па можда сумњамо. Кад једног дана нестане онда је то мало другачије.

А Тарабићу?

- Искрено речено ја искувише мало знам о Тарабићима и то је дискутабилна тема. Читала сам о њима у различитим верзијама о томе шта ће се дешавати кроз ово време. Сазнала сам да има осам књига са пророчанствима и зато сам желела да одем на то место, осетим енергију, и видим из свог бића о чему се у суштини ради.

И шта сте открили?

- Описивали су нешто што нису видели као на пример авионе, возове, наоружање, живот, поделу државе и свега што је везано за тај народ тамо. Опи-

сивали су на једноставан начин енергентска поља и заштиту људи, а један свештеник је искористио прилику да нешто забележи. Временом, како је која власт долазила, преписиване су књиге онако како је коме одговарало. Треба доћи до оригиналних записа, па тек онда утврдити шта је истина, а шта није.

Добила сам једну књижицу коју ћу прочитати кад завршим своју књигу, да оно што прочитам не би утицало на садржај онога што пишем.

Зашто?

- Зато што се води полемика о томе шта ће бити даље.

Шта ће бити?

- Ја сам одавно причала да ће ова као и 2013., четрнаеста, шеснаеста, деветнаеста, па двадесет прва, бити критичне године, све до 2026.

Због чега?

- Још 1994. године Немци су објавили једно моје пророчанство којим сам упутила апел да сачувамо природу. Ако не сачувамо природу може доћи до катастрофалне ситуације. Имаћемо новца, а нећемо имати хране, имаћемо воде, али нећемо моћи да је пијемо. Природа више не функционише онако како је функционисала. На томе радим већ дуже време, као и на комуникацији између људи. Систем се распада прво из унутрашњости породице, па онда даље. Као амбасадор светског духовног мира упутила сам апел, јер човек који не воли и не поштује сам себе не може поштовати ни своју породицу, а ни околину на глобалној основи. У најтежој ситуацији човек не сме помутити свој мозак, треба да има одређен степен толеранције, да некадашња пророчанства не доведу до великог краха у сопственој свести и у универзуму.

Шта утиче на понашање људи?

- На сцени је светска економска, али и велика духовна криза, што се лако запажа. Људи су раздражљиви и више се не друже као некада, брзо се свађају како породично тако и друштвено.

академски сликар, модни креатор, пророк

ЖИВОТОМ

Више воле да буду сами што је јако опасно, а то није карактеристично само за Србију, већ за цео свет.

Шта утиче на такво понашање?

- Испитује се шта је то у атмосфери, јер малтене као да се мења генетика не само људског тела, него и свести. Зато и упућујем апел да се људи што више друже, да имају заједничког учешћа у било чему да би могли једни друге да подносимо и да би остварили један циљ. Посматрам између 20 или 30 породица чији чланови свако јутро устају љути, не подносе кад их питаш где је неки други члан породице. Влада потпуна незаинтересованост и човек остаје сам. Кад остане сам и буде препуштен сам себи пада у стање депресије која га води ка безвољности и онда је духовна сфера поремећена. Сећам се периода од педесетих до седамдесетих година прошлог века кад нисмо имали неки велики луксуз, али су се другари, другарице, пријатељи, фамилије много више дружили. За све смо имали решење, да се играмо и певамо. Сада је све везано за компјутер, а комуникација за фејсбук. То је лепо и јесам за то, али у нормалној мери.

Куда води та отуђеност?

- Сада је све на дугме. У Паризу уђеш у воз и не треба ти возач, све је компјутеризовано. Картицама изанајмиш ауто и возиш, купиш у продавници картицом. Како да разговараш с картицом? Доктори те прегледају преко картице. Седиш испред компјутера, ставиш оно ланче као затвореник, укључиш у компјутер и прегледа те. Некада си имао са ким да причаш. Доктор ти је био први пријатељ, као и учитељ. Све наводи на то да смо усамљени. Колико имамо разведених бракова, не рађају се деца, а ми полако падамо као и остале државе.

Шта кажу пророчанства?

- Гасе се цивилизације јер неко то жели, а ко је тај неко то је велико питање. У суштини цивилизација је једно поробљавање човека и човечије свести. Зато треба да се фамилије окупљају чешће. Зашто се наша деца не

трпе између себе, зашто мој брат мора да има више него ја? Те ствари морамо да вратимо у нормалу да би очували мајку земљу и природу која је великим делом уништена због занемаривања и загађења. Боримо се за нешто модерно што је довело до наше пропасти. Воде су загађене, земљиште затровано пестицидима, храна је загађена, а ми смо мутанти новог времена.

Како да се вратимо на пређашње стање?

- Треба да прође дуг период да се изврши деконтаминација свега. Проблем је у томе што не можемо да стигнемо. Треба да произведемо нова семена, нове биљке, да здравије живимо, а не да се „кљукамо“ само лековима. Кад човек спава до 12 сати, он не може да се покреће. Некада су људи устајали много раније, па одлазили да раде, чак су и пензионери шетали више. Сада је све је лошије и лошије.

Шта је утицало на то?

- Све ове претходне године, поготово страхови и немаштина. Људи се нису удруживали. Да су се удружили и мало више посветили пажње једни другима било би боље. У суштини радимо све супротно од онога што нам је потребно.

Зашто?

- У породици су живели родитељи и један или два сина под истим кровом. Сада се момак и девојка још нису ни верили, а већ су изашли у свој стан и то није нормално. То је већ више домаћинства, а ако је више домаћинства треба више новца. Новца нема, а ако нема онда долазе кризе и свађе. Жене су модерне, тражиле су право да раде. Раде у фирми, а запоставиле су куће, породицу, мужа и остало. Које жене гаје породични кутак? Запостављена је и природа. Нема баште, нема животиња. Чекамо да нам неко сервира са неке пијаци храну која је затрована, а то користимо и хранимо бебе. Тих наших тешких двадесет година бацамо кривицу једни на друге. Све је скупо. Семе је скупо, сељак не може да прода оном у граду који нема плату толико велику да би могао да купи.

Резултат свега?

- Купујемо на акцијама које се организују. Ту смо изгубили здравље. Добили смо притисак, холестерол, срчане ударе, несрећу и онеспособљавање у многим стварима. У питању је чиста комерцијала.

Због чега?

- Због приватизације, јер смо хтели запад. Сад човек каже да неће да ради код газде који се богати. То је та колективна свест. Ако радимо за газду имаћемо и ми, а немојмо да гледамо колико ће се газда обогатити. Ако он буде богат можда ће дати и нама. Кад би мало другачије размишљали можда би мало побољшали ситуацију, али је потребан дуг период. Ако имамо проблем, зар је грешка питати. Све толеранције су збрисане.

Има ли решења?

- Најбоље би било кад би се по школама одржавали семинари и дружења. Требало би активније да се укључе просветни радници да деци доносе позитивну енергију, да их активирају у раду. Требало би да неко у предузећу са људима мало прича, да се људи више друже, да креативније размишљају.

Можда би могли сами да на-

правимо неке колективе као што су у Израелу кибуци. Још увек делује интересантно да људи колективно раде, друже се и имају дивни однос између себе. Не мора у том смислу. Можемо макар колективно, пар породица, пријатеља, да се групише, да се окренемо према неком другом и осетимо како туђе срце ради. Сви појединачни проблеми су и наши пробелми и требало би се осврнути да би сви били срећнији. Убија нас што немамо љубави. Нашој држави треба већа љубав.

Политика је ушла у све поре друштва?

- Сами смо због тога криви. Не кривим политичаре, јер су их људи бирали. Људи треба да размишљају шта хоће. Како може неко да ради нешто лоше, а ми све да посматрамо и кажемо да мора тако да буде? Ко нас тера да потпишемо нешто и да бирамо некога? Ја нећу да бирам некога, ако знам да ми не одговара.

Колико нама времена треба да изађемо из свега?

- Најискреније речено, ако се не десе друге катастрофе, не може мање од двадесетак година да би се нешто окренуло на глобалном плану. Ако се овако настави не можемо да се надамо ничему доб-

ром, јер се све враћа уназад. Зато је важно да се људи пробуде и почну мало другачије да размишљају, да кренемо макар напред, макар кап по кап. Као мало дете морамо да почнемо да учимо да се враћамо нормалним навикама, поштовању, раду. Велики рад и на нама и природи је потребан да би се сачували. Да видимо колико имамо природних добара и да то одржимо, да се пољопривреда, и друга привреда, уклопи у мало другачији система рада. Храна ће бити јако битан фактор за преживљавање и у целом свету ће бити велике оскудације. Не причам без везе и то ме забрињава. Приоритет је да уопште имамо хране да би опстали, а то је најважније. Ако кренемо на време имамо шансу. Наше генерације ће можда да прођу овако, али наша деца, унуци... Морамо да се боримо за излазак из овог стања, видим да се људи полако буде, али их је мало. Циљ је да полако будимо нашу свест, да се ангажује свако колико може да помогнемо и себи и другима да нам свима буде боље.

Изаз је значи тек кроз 20 година?

- Да је среће могло би бити и пре.

Да ли зависи само од нас самих?

- Зависи колико можемо да се уклопимо са остатком света. Доста и као појединци можемо да урадимо. Има јако квалитетних наших људи на западу. Највећи умови и мозгови су отишли у свет, па нека покрену неку причу. Треба да им упутимо апел пре него зазвони сат и постане касно.

Морамо бити опрезнији кад причамо, да се то не би погрешно схватило, али пробуди се и узми живот да га живиш. Живот се доста играо са нама, па хајде да се мало и ми играмо са њим, али у позитивном смислу, да га узмемо у руке схватимо као лепу игру, забаву и живимо онолико колико нам је суђено. Да га оставимо другима, нашој деци, нашим покољењима да се и они мало играју али у позитивном смислу.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Социјалистичка партија Србије о промени назива улица

ПРЕКРАЈАЊЕ ИСТОРИЈЕ

- Морамо поштовати и неговати историју. - Народ који не поштује своју историју не заслужује светлу будућност, а сви би желели да нам будућност буде лепша и светлија

Четири одборника коалиције СПС-ПУПС у Скупштини града нису могли ништа битније да ураде и да на последњој седници спрече усвајање одлуке о промени назива појединих улица. Зато настављају акцију за сазивање ванредне седнице на којој би се ова одлука ставила ван снаге. Примедбе које на понашање одборника Социјалистичке партије упућују колеге из опозиционих странака биле су повод да објашњење потражимо од заменика председника Скупштине града Сретена Јовановића.

Питање промене назива појединих улица у граду требало је да се нађе на дневном реду Скупштине града још у јуну прошле године, али су се томе успротивили управо одборници коалиције СПС-ПУПС сматрајући да још нису створени услови за то.

Према коалиционом споразуму, а потписали су га представници странака које чине већину у локалном парламента, предлог дневног реда за скупштину се усаглашава пре њеног одржавања, а одлуке доносе консензусом. Сретен Јовановић тврди да је ова пракса у случају последње седнице Скупштине града изостала. У Социјалистичкој партији Србије сматрају да изгласавање спорне одлуке представља својеврсно прекрајање историје, које у овом тренутку прикладно, не оспоравајући при том право Српског покрета обнове проистекло из Закона о изједначавању права учесника Народноослободилачког рата.

- Сматрали смо да закон подразумева проширење права, а не умањење једнима да би неко други стекао. Ако треба да дође до давања имена улицама наш став је да се договоримо, па да се спроведе оно што се договоримо. Овде се догодило супротно, умањују се већ стечена права да би их неко други добио – каже Јовановић.

И поред тврђи председника скупштине да промена назива улица у граду неће ни на који начин изискивати било какве трошкове, и тако непотребно угрозити ионако све нижи стан-

дарт грађана, Јовановић тврди да би само за промену документа сваки становник ових улица требало да издвоји чак десет хиљада динара. Посебне трошкове имала би правна лица, што у овом тренутку не би било добро.

Ипак, чини се да социјалистима више сметају нови називи улица него начин на који је поступак спроведен. У прилог томе говори и чињеница да се позивају на имена учесника рата из Краљева, који такође заслужују да нека улица носи њихово име.

- Дероко је рођен у Француској, а његова породица потиче из Дубровника. Каква је он историјска личност? Био је командант јединице за одбрану Загреба где није успео, па је отишао за Црну Гору где такође није опстао. Дошао је поводом опсаде Краљева да помогне заједничке партизанско-четничке јединице, а и та операција је пропала. Дошло је до раздора и разлика у гледишту како треба даље водити борбу за одбрану земље, и до фамозног састанка у Драчкићима када је делегацију четника предводио Дероко, а делегацију партизана Средоје Урошевић. Како разговори нису успели Дероко хапси делегацију партизана, али се то дојави осталим партизанским јединицама које опкољавају Драчкиће и после пар сати ослобађају делегацију. После тог састанка његова јединица је отишла ка Чачку, настале су битке на Љубићу где је убијен. О Сими Узелцу се зна да је био командант казненог одреда – тврди Јовановић.

Са друге стране Ђура Ђакловић је синоним оних снага које су извојевале слободу, а седам секретара СКОЈ-а синоним једног времена, па називе улица које су носиле њихова имена није требало мењати. Колико су представници Социјалистичке партије у праву најбоље потврђује реакција грађана који су

Сретен Јовановић

своје негодовање изразили потписивањем петиције са захтевом да се спорна одлука стави ван снаге. До сада је прикупљено око 1500 потписа, што је одборницима коалиције СПС-ПУПС повод за покретање иницијативе за сазивање ванредне седнице.

За покретање грађанске иницијативе то није довољно. Потребно је да се прикупе потписи бар десет посто бирачког тела које броји преко 100 хиљада гласача. Са друге стране довољан је и број од трећине потписа одборника локалног парламента.

- Мислим да не треба чекати, јер свака одговорна власт треба да слуша шта грађани кажу. Ако се по једном питању усагласи 1000 грађана то је довољан разлог да се неко питање стави на

дневни ред. Нама није била жеља да се око овога диже прашина. Приближава се крај мандата и требало је да пошаљемо поруку грађанима да је ова коалиција имала оправдање. Овако долазимо у ситуацију да постоји неслагање, а грађани могу схватити да им неко баца праšину у очи. Сматрамо да нам то није било потребно, а да ова власт која чини окосницу и на нивоу републике треба да нађе заједнички језик, јер се показало да може, уз све разлике, да функционише – каже Јовановић.

Социјалисти су у сталном контакту са грађанима, а имају и подршку Извршног одбора партије. У власт су, кажу, ушли са малим капацитетом од четири одборника, али са великом жељом и искуством због онога око чега се слажу са осталим странкама. То је првенствено развој града, инфраструктура и могућност покретања инвестиција које ће обезбедити отварање нових радних места.

Обавеза из коалиционог споразума о доношењу свих одлука консензусом није испоштована, а за предлог дневног реда социјалисти су сазнали на састанку шефова одборничких група непосредно пре одржавања седнице.

- Имали смо информацију да коалициони партнери неће подржати предлог тако да смо веровали да то неће бити усвојено, као што је то било у јуну прошле

године. Сада чујемо да су неки разлози били јачи, па је и Демократска странка то подржала. Преседан је да је све урађено уз пет, шест гласова опозиције – каже Јовановић.

Ово је било изненађење јер су одборници опозиционих странака, као по правилу, до сада увек гласали против предлога одборника владајуће већине.

Али, социјалисти тешко могу да прихвате и друге ствари које су се дешавале.

- Демократска странка је члан Социјалистичке интернационале. Хајде да уђемо у суштину програма интернационале, однос према фашизму, према Другом светском рату. Да ли је извршена превара грађана чланством у интернационали, јер када су у питању други интереси глас се за нешто друго. Једина права левица у овој земљи је СПС, а сви остали су то радили зарад краткотрајних интереса – каже Јовановић.

Иако су одборници коалиције СПС-ПУПС били против, а колеге из Г17 плус уздржани, одлука о промени назива улица усвојена је минималном већином, а превагнуо је један глас.

Да ли је већа штета промена назива улица, или стављање одлуке о томе ван снаге показаће време. Да нешто у комуникацији између првих људи локалне самоуправе не штима потврђује податак да заменик председника скупштине није био обавештен ни о доласку принца Александра Карађорђевића.

- Али, за мене је више увреда обраћање и принца и принцезе на језику који малтене нико не разуме. Имали смо обраћање јапанског амбасадора који боље говори српски него наша принцеза или принц. Чак и сваки наш фудбалер који оде у иностранство за годину дана научи језик, па оде у другу земљу и научи други језик – каже Јовановић.

Социјалисти верују да је направљена велика штета, а због обавеза према грађанима траже да се она преиспита и поништи.

Т. Радовановић

Фото: М. Радовановић

Промена историје

Доласком на власт такозване демократије 1996. године дошло је до тога да се историја мења. Прво смо укинули 29. новембар, као да тога дана није ослобођено Краљево. Онда је промењена комплетна концепција обележавања 14. октобра. Успели смо да на Спомен гробље вратимо децу, јер је то место на коме имају шта да науче. Успели смо да се врати 29. новембар, јер не смемо заборављати своју историју. Морамо је поштовати и неговати, јер народ који не поштује своју историју не заслужује светлу будућност, а сви би желели да нам будућност буде лепша и светлија.

Скупштина Удружења Краљевина Србија

БЕЗ КРАЉА НЕ ВАЉА

Говорити данас о повратку монархије у Србији је исто што и говорити о повратку Србије коренима и традицији, али и повратку вери и цркви и о модернизацији земље по угледу на све савремене европске монархије

Група студената београдског универзитета основала је 14. априла 2008. године непрофитно, невладино, нестраначко удружење под именом Краљева омладина, које је првенствено окупљало млађи академски слој друштва. Када су почели да му приступају и старији истомишљеници удружење је 2010. године променило име у Краљевина Србија, а Краљева омладина је наставила да ради као подмладак Удружења. Ова група младих људи уверена је да успостављање монархије може помоћи Србији. Од оснивања до данас Краљевина Србије је постала највеће монархистичко удружење у земљи са сталним растом броја чланова, а тренутно их има више од 17 хиљада. Махом су то људи млађи од 30 година организовани у преко 50 одбора и повереништава широм Србије.

Удружење Краљевина Србија је члан Међународне монархистичке конференције и има потписан споразум о сарадњи са великим бројем монархистичких удружења у Србији, којим је одређено за координатора будуће кампање за обнову монархије. Поред ширења мреже одбора и повереништава, у протеклом периоду Удружење је било присутно у хуманитарном и јавном животу Србије. Успешно је организовано више јавних дебата и трибина као и гостовања на медијима у градовима широм земље, преко којих је шира јавност упозната са позитивним променама и користи које може донети поновно успостављање уставне парламентарне монархије у Србији. Удружење је организовано учествовало и у разним манифестацијама које су везане за краљевски дом Карађорђевића, али и за догађаје везане за националне празнике и свечаности. Организовано постављање штандова у Београду, Нишу, Ужицу, Суботици, Параћину, Крагујевцу и другим градовима Србије, наишло је на велико интересовање грађанства.

Преко мреже волонтера удружење је учествовало у го-

тово свим хуманитарним активностима на краљевском двору у Београду, али је организовало и низ самосталних хуманитарних акција. Међу њима су најважније акције за помоћ деци оболелој од рака у београдским болницама, помоћ болници у Пожаревцу, донације болници у Лозници и децијем рехабилитационом центру у Бањи Ковиљачи, помоћ деци без родитељског старања у Ужицу и друге.

У Краљеву је у понедељак, у присуству принца Александра II Карађорђевића и принцезе Катарине, формиран Градски одбор Удружења Краљевина Србија.

У манастиру Жичи до сада је крунисано седам српских краљева, а на градском грбу налази се исто толико круна које подсећају на ове догађаје. Удружење Краљевина Србија наставља борбу за формирање уставне парламентарне монархије у Србији која би допринела да на градском грбу засија и осма круна.

Удружење је до сада успело да направи озбиљну мрежу монархистичких покрета широм отаџбине, али и у расејању, у Републици Српској, Аустралији, Аустрији, Немачкој, Швајцарској, а у току су преговори за формирање одбора у Канади и Сједињеним америчким државама.

- То показује да се прича која почиње у локалу не завршава са локалом, већ ће дати резултат на глобалном подручју, а Србија ће коначно добити домаћина кога сви очекујемо. Жеља ми је да ваш одбор оправда име града у коме се налазимо, да јача, да се број чланова повећава, а да ускоро заједно прославимо победу онога за шта се залажемо, а то је Краљевина Србија – рекао је Бојан Старчевић, председник удружења.

Саша Шушић, председник краљевачког Градског одбора је подсетио да је циљ удружења да шири идеју уставне монархије која представља праве и истинске вредности.

- Говорити данас о повратку монархије у Србији је исто што и говорити о повратку Србије ко-

ренима и традицији, али и повратку вери и цркви и о модернизацији земље по угледу на све савремене европске монархије – рекао је Шушић уз поруку суграђанима и грађанима Србије да је земљи потребна нестраначка организација која би око себе окупила све људе без обзира на националну, верску и политичку припадност.

- Краљ је краљ свих грађана једне земље. Зато позивамо све грађане да се придуже демократској борби за Краљевину Србију – рекао је он подсећајући на речи епископа Николаја Велимировића који је једном приликом изјавио да без краља не ваља.

Скупу се обратио и принц Александар Карађорђевић, покровитељ удружења и човек који искрено верује да би успостављање уставне парламентарне монархије у Србији било од изузетне користи за земљу и све њене грађане. Уз захвалност свима који су својим трудом и ентузијазмом већ доста урадили подсетио је на крајњи циљ, а то је изградња напредне и успешне земље за све грађане који у њој живе.

- Наша будућност је да будемо демократска европска земља у којој сваки грађанин има шансу за нормалан живот. Комунизам је био лош експеримент који није радио добро за наш народ. Не желим реваншизам, већ да млади људи имају будућност без сукоба због лоших

ствари из прошлости. Не треба да заборавимо шта се десило у прошлости. Наш циљ је да имамо добру будућност, да долазе инвеститори из целог света, да имате добар посао, лепу кућу, храну и остало – каже престолонаследник Александар.

Председник Скупштине града Краљева Миломир Шљивић се са својим пријатељима већ више од двадесет година бори за успостављање парламентарне монархије са краљем Александром Другим на челу.

- То је наш идеал и велика жеља јер верујемо да би кроз тај вид државног уређења Србија добила нов замах и заузела своје место које јој припада. У светој Жичи је крунисано седам краљева. Ја сам у свом говору за Краљевдан, Дан нашег града, пожелео и то да, са преосвећеним владиком Хризостомом и са вама, отворимо још једна врата на светој Жичи што би симболично значило да је Србија краљевина.

Одговарајући на питања присутних Краљевчана Александар Карађорђевић је подсетио да његови синови Петар, Филип и Александар често долазе у Србију, а да су последњи пут били овде за Божић. Петар је успешан у графичком дизајну, Филип у банкарским пословима, док је Александар преокупиран пословима везаним за интернет у САД.

- Престолонаследник Алек-

сандар и принцеза Катарина су доста помогли земљи и показали се као осведочени хуманитарни активисти. Доста су задужили земљу, али мислимо да би много више могли да ураде ако би Србија имала свога краља у правом смислу те речи. Радује нас то што отварамо одбор у Краљеву који носи краљевско име. Надамо се да ћемо наставити традицију крунисања краљева зато што је то битно за нашу будућност. Истина је да је Краљевина Србија наша историја, традиција и наша прошлост, оно без чега Србија није Србија. Европске монархије су сведоци како једна држава може да функционише и то су демократске државе у правом смислу речи. Не кажем да је монархија увек најбоље решење, али је најбоље решење за Србију јер је република најжалост подбацила. Када већ имамо националну династију и престолонаследника, који поред српских краљевских корена има и везе са европским краљевским породицама, зашто не бисмо искористили тај бренд који Србија има – каже Бојан Старчевић и подсетио да у Београду у оквиру удружења већ активно ради веома велики број младих Краљевчана. То је и повод да упуту позив свим младим људима да се укључе у кампању за успостављање уставне парламентарне монархије.

Т. Радовановић
Фото. М. Радовановић

Извештај државног ревизора

НЕОПРАВДАНО ТРОШЕЊЕ СРЕДСТАВА

- После скоро годину дана председник ПУЛС-а Србије Покрета за Краљево добио извештај државног ревизора који је потврдио све сумње у неправилност при трошењу средстава из градског буџета.
- Због утврђених неправилности граду прете милионске казне

У кратком периоду у коме је током 2010. године владајућу већину у Скупштини града чинила коалиција окупљена око Покрета за Краљево тадашњи градоначелник др Љубиша Јовашевић затражио је од државног ревизора да изврши контролу трошења средстава из градског буџета, али и контролу пословања јавних предузећа и установа чији је оснивач град Краљево. После скоро годину и по дана, током децембра прошле године, стигла су два извештаја који доказују да је захтев за ревизију пословања био основан. Ревизија се односи на рад током 2010. године све до земљотреса који је погодио Краљево 3. новембра.

Извештај државног ревизора потврдио је неосновано повећање плата изабраним и именованим лицима Градске управе чиме је град оштећен за око 12 милиона динара. Начелнику Градске управе плата је повећана за 56 одсто, руководиоцу Службе за управљање пројектима за 29, а заменику начелника Одељења за урбанизам и комуналне послове за 39 посто. У исто време радницима који нису на руководећим местима плате нису повећаване са образложењем да би то прешло границе могућности градског буџета.

Град није спровео у складу са законом јавне набавке у вредности од 16 милиона динара, у периоду пре земљотреса, али ни оне које су се односиле на изградњу монтажних кућа за пострадале у земљотресу. Девет јавних набавки у вредности од 46 милиона динара су у надлежности Дирекције за планирање и изградњу „Краљево“.

Оваквих прекршаја, тврди др Јовашевић, има много, а за сваки од њих појединачно град може бити кажњен са по милион динара. Све то пада на терет грађана и пореских обвезника, а потврђује констатације о одговорности представ-

Др Љубиша Јовашевић

ника власти у односу на трошење средства из градског буџета.

Још један проблем, тврде у Покрету за Краљево, представља неоправдано трошење средстава за репрезентацију. Прегледом малог броја докумената утврђено је енормно трошење средстава у ограниченом броју елитних ресторана без икакве информације о томе ко је средства трошио и какви су послови од интереса за град у том периоду обављани.

- Посебан проблем, као извор потенцијалне корупције, представља имовина града Краљево која нигде није регистрована, као ни она која се налази у склопу јавних предузећа. Највећи део те имовине користи Општинска стамбена агенција која локале у власништву града, односно Републичке дирекције за имовину, издаје и на тај начин остварује профит. Сада ће се, по Закону о реституцији, највећи број тих локала вратити потомцима оних који су некада били власници, а којима је та имовина бесправно одузета – каже др Јовашевић.

Приватизација одређених привредних субјеката током неколико последњих година обавијена је велом тајни. Иако се

увек говорило о изузетно транспарентном процесу недостатак потпуних информација често ствара сумњу у исправност поступка. Велика сумња изражена је и у поједине делове поступка приватизације Фабрике вагона, посебно оне везане за продају одмаралишта овог предузећа у Црној Гори. У Покрету за Краљево и даље не знају како је спроведен поступак, ко је одлучивао о избору купца и цени објекта, тим пре што постоје наговештаји да је нови власник убрзо исти објекат продао за десетоструко виши износ.

- Од око милион и 300 хиљада евра колико се наводи, а нама се чини да је то било милион и 150 хиљада, та продаја је завршена тако што је купац извршио продају за 10 милиона евра – каже др Јовашевић.

Више пута поновљена тврдња о легалности већине у локалном парламенту, помнута успут и овога пута као и свим приликама када се представници опозиције обраћају јавност, остала је у сенци догађаја везаних за понашање странака на власти када је у питању промена назива улица у граду.

- Припадници Социјалистичке партије Србије негодују због промена назива улица оп-

тужујући председника скупштине и Српски покрет обнове у овом граду. Ми замерамо због некоректног начина реализације овог плана где је, без обавештавања осталих одборника последњих годину дана са Министарством за државну управу и локалну самоуправу председник скупштине одрадио посао око промене назива улица – каже др Јовашевић.

Не улазећи у оправданост предлога да поједине улице носе називе по именима одређених личности у Покрету за Краљево сматрају да о томе треба да се изјасне грађани, првенствено они који живе у тим улицама. Индикативно је, истиче он, да партија која партиципира у власти није преузела ништа да спречи доношење једне овако погрешне одлуке.

- Тек кад је дошло до негодовања грађана жели да се опере и извуче и не преузима одговорност за тај, а и многе друге послове, како по питању недостатка социјалних програма тако и по недостатку социјалне мреже које треба да прихвати људе које називамо губитницима у транзицији, а то је највећи број грађана Краљево. Грађани Краљево не

треба да наседају на ставове оних коалиционих партнера који преузимају одговорност за догађаје од пре 20 година, када нису ни могли да буду одговорни, али никако не желе да преузму одговорност за последње три или четири године када су креирали политику на локалном и републичком нивоу – каже др Јовашевић.

Како државни ревизор исти извештај није доставио и одговорницама у Градској управи из Покрета за Краљево је упућен захтев да се копије проследи градоначелнику Краљево и шефовима одељења Градске управе који се баве финансијама.

На примедбу новинара да су и раније вршене ревизије пословања Градске управе и јавних предузећа и установа чији је оснивач град Краљево, а да после утврђених неправилности нико није сносио последице, др Јовашевић указује да се овом приликом ради о вишем степену ревизије. Раније контроле вршио је овлашћени ревизор са сталним запослењем у Градској управи коме је, после утврђених неправилности, претила опасност да буде отпуштен са посла.

- Ово што сад имате је републички ревизор. Индикативно је да је избегнут период који се односи на земљотрес. Два дана пре отварања тендера питали смо да ли ће човек из Ивањице, који је члан Демократске странке, добити посао. Нисмо добили одговор, а онда је урађено нешто нечувано. Тендер је на отварању поништен, а директном погодбом конзорцијум из Ивањице добио посао. То је кривично дело, а ово што је утврдио државни буџетски инспектор је прекршај. Прекршајни поступак ће значити кажњавање града и јавних предузећа, јер за сваки од прекршаја који је наведен треба платити милион динара – каже др Јовашевић.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Градски одбор Покрета социјалиста ЗВУК ГЛАДНОГ СТОМАКА

Бирачи ће на изборима казнити заговорнике погубне политике и оне који су учествовали у пропадању земље

У настојању да обезбеде што бољу позицију на предстојећим изборима странке које још не учествују у власти користе сваку прилику да укажу на погрешне потезе оних које су ту позицију избориле пре четири године.

Трибина на којој је Борко Стефановић, шеф тима за преговоре са представницима власти у Приштини, говорио о ситуацији на Косову и Метохији био је повод да из Градског одбора Покрета социјалиста упуте бројне оштре критике на досадашњи начин преговора и споразуме који су потписани.

Чланови краљевачког одбора Покрета социјалиста, који су неколико дана провели на барикадама на северу Косова и Метохији, огорчени су због понашања државног секретара који је у почетку подржавао праведну борбу Срба са севера покрајине да би је касније окарактерисао реметилачким и дестабилизујућим фактором.

- Господин Стефановић је трибину требало да држи на северу Косова, а не у Краљеву, али и сам зна да је то немогуће јер му косовски Срби не дозвољавају да уђе на територију четири општине које је срамним споразумом одсекао од остатка Србије – кажу у Покрету социјалиста.

Организовање сличних трибина у Покрету социјалиста виде као одвраћање пажње јавности од бројних проблема и питања на која нема одговора.

- Овог пута им то неће помоћи јер милион грађана живи испод границе сиромаштва, а звук гладног стомака се чује јаче од сваке намештене приче – поручују из Покрета социјалиста уве-

рени да Србија може да преживи једино уколико дође до промене власти.

Последња решавања у Скупштини града везана за промену назива незаобилазна су тема у реакцијама готово свих политичких странака. Иако је до избора преостало још само неколико месеци никоме се не излази из власти, без обзира на несугласице и неспоразуме.

- И једни и други су истрајни у одбрани идеолошких начела само дотле док та борба не угрози њихов опстанак у коалицији. Потпирују старе ватре, угашене пре више од пола века, све док оне не запрете да запале фотеле у које су се завалили наводни идеолошки противници. И једни и други би желели да поврате гласаче који су противприродном коалицијом брутално преварени. Покушавају да се врате у ровове које су заједно напустили пре четири године и да тамо сачекају изборе, јер гласачима ништа немају да понуде – наводи се у писаном саопштењу Покрета социјалиста.

Међусобна оптуживања неће много помоћи великом броју радника који су остали без посла, а тврдње о општем интересу и бризи за раднике нема покрића у светлу чињенице да је у последње четири године без посла остало близу четири стотине хиљада људи.

У Покрету социјалиста верују да ће бирачи на наредним изборима казнити заговорнике погубне политике и оне који су учествовали у четворогодишњем пропадању земље.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Српска радикална странка

ОЗБИЉНИ ПРОБЛЕМИ

Троје новорођене деце из Врњачке Бање у краљевачком породицишту оболело од сепсе

После новогодишњих празника политичке странке полако појачавају активност. Краљевачки радикали подсећају да је почело и друго полугодиште у основним и средњим школама, а просветним радницима још нису исплаћене јубиларне награде на које имају право по колективном уговору. Председник Градског одбора Српске радикалне странке у Краљеву Витомир Дмитровић подсећа да је још пре скоро два месеца министар просвете обавестио јавност да су паре за ту намену пребачене, а да у Краљеву нико од представника локалне самоуправе ову информацију није демантовао. Како се све више говори о могућности исплате ових награда из средстава резерве постоји сумња да су паре потрошене за нешто друго.

Промена назива улица прилика је за оштру осуду целог поступка. Радикали сматрају да би у поступак требало укључити све заинтересоване грађане и организације, а једна озбиљна комисија би на основу пристиглих предлога издвојила оне који су оправдани.

- Сматрамо да је лицемерно да Социјалистичка партија сада протестује. Имала је прилике да услови коалиционе партнере када се утврђивао дневни ред и када су се договарали о свему томе. Испада да им коалициони

партнери одговарају када је у питању расподела привилегија, а против су кад се треба оправдати пред бирачима. Сматрамо да то само користе у пропагандне сврхе желећи да се оправдају пред бирачима и грађанима који негодују због тога – каже Дмитровић.

Обраћање јавности краљевачки радикали искористила је и председница Општинског одбора странке из Врњачке Бање Снежана Велимировић указујући на озбиљне проблеме који су се јавили у краљевачком породицишту. У овом породицишту, које користе становници пет општина, пред крај прошле године троје новорођене деце из Врњачке Бање добило је сепсу. И док је једно после само три дана код куће враћено у болницу, у којој је већ двадесет дана, двоје

се са мајкама налази на лечењу у крагујевачком Клиничком центру.

- Дошла сам да апелујем да се породициште исконтролише, да се хигијена доведе на максимални ниво, јер се појавила инфекција која није занемарљива – каже она пуна хвале за лекаре на Дечјем одељењу Здравственог центра „Студеница“.

Мијат Лазовић, одборник Српске радикалне странке у Скупштини града подсећа да већ дуже време указује на проблеме у Здравственом центру.

- Нико не утврђује узроке, сви ћуте, а хвале се да су једна од најбољих медицинских установа у Србији. Можда је најбоља за особље, али шта је са пацијентима – каже Лазовић.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Од Нове године

ЗАКОН О МЛАДИМА

Први пут у историји Србија има Закон о младима и први пут се јасно дефинише шта је то јавни интерес у областима омладинског сектора

Законом о младима, који је ступио на снагу 16. јануара, награђивање и стипендирање младих талената први пут се сматра јавним интересом, изјавила је министарка омладине и спорта Снежана Самарцић Марковић.

Закон обезбеђује да се глас младих чује. Први пут у историји Србија има Закон о младима и први пут се јасно дефинише шта је то јавни интерес у областима омладинског сектора који ће држава финансирати, саопштено

је из министарства.

Држава се обавезала да системски и континуирано ствара услове и даје подршку младима у организовању, друштвеном деловању, развоју и остваривању потенцијала.

Како би се овај закон применио, на снагу је ступио и Правилник о садржају и начину вођења јединствене евиденције различитих удружења младих, удружења за младе и њихових савеза. Србија ће имати и Савет

за младе, у којем ће представници младих чинити најмање трећину чланства.

ФоНет

Радио
КРАЉЕВО

98,5
MHz

Нова година по Јулијанском календару

ПРАВОСЛАВНА НОВА ГОДИНА

Иако није званична Нова година, она се радо слави у балканским земљама као што су Србија, Црна Гора, Република Српска, Македонија, православни делови Хрватске

Јулијанска Нова година (најчешће код Срба: Српска Нова година, а код осталих Стара Нова година или Православна Нова година) је празник који се сваке године слави 14. јануара по грегоријанском календару. Тог датума је 1. јануар по јулијанском календару. Иако није званична Нова година, она се радо слави у балканским земљама као што су Србија, Црна Гора, Република Српска, Македонија, православни делови Хрватске... Такође се слави у Русији, Белорусији, Украјини, Јерменији, Молдавији, Грузији...

Традиција обележавања јулијанске Нове године постоји и у неким немачким кантонима у Швајцарској (као Alter Silvester), као и у неким деловима Галске заједнице у Шкотској (Единбургски 'Am Bothan').

На сабору хришћанских цркава у Никеји 325 године нове ере, усвојено је рачуњање времена по јулијанском календару. Године 1582, Папа Гргур XIII је донео реформу календара, годину је скратио за десет дана, па је 5. октобар постао 15., а пролећна равнодневица је уместо 11. почињала 21. марта. То је била грегоријанска варијанта календара по којем је сунчана година имала 365 дана, 5 сати, 48 минута и 46 секунди.

Србија је 1919. године увела рачуњање времена по грегоријанском календару. На Васељинском сабору 1923. године, календар су усвојиле све православне цркве, али га многе цркве нису примениле. Српска православна црква не поштује грегоријански календар прихваћен на Васељинском сабору 1923. године и тако верници Божић славе 7. јануара уместо 25. децембра, а Нову годину, 13. уместо 1. јануара. Грчка православна црква слави Божић 25. децембра и придржава се одредби које су усвојене на Васељинском сабору.

Јулијански календар

Јулијански календар је увео Јулије Цезар 45. године пре нове ере, а користио се у целој Европи до XVI века, када су државе почеле да прелазе на грегоријански календар. Творац календара је грчки астроном Сосиген на иницијативу Јулија Цезара, по којем календар и носи име.

Дужина трајања године у јулијанском календару износи просечно 365,25 дана што се постиже убацивањем једног додатног дана сваке четврте године и на тај начин се приближава временском периоду за који Земља обиђе око Сунца, односно орбиталном периоду Земље који износи тачно 365,2564 дана. Јулијанска година нешто је дужа од тропске, а ова разлика акумулира се на један дан сваких 128 година.

По јулијанском календару, свака година чији је број дељив са четири је преступна и садржи 366 дана, док остале садрже 365 дана. Након увођења јулијанског календара 45. пне. најпре је, грешком, свака трећа година била преступна. Пошто је грешка касније уочена, император Август је наредио да се избаце све преступне године између 9. пне. и 8. нове ере чиме је заслужио да један месец понесе његово име.

У то ово време године се нису бројале од рођења Исуса Христа, већ од оснивања Рима 753. пне. те је срећна случајност што су за преступне године узете баш оне дељиве са четири бројано од Христовог рођења.

Јулије Цезар првобитно је одредио да сви непарни месеци имају по 31 дан, а парни по 30, осим фебруара који је у простој години имао 29 дана, а 30 у преступној. Месеци су се звали: Јануариус, Фебруариус, Мартиус, Априлис, Мајус, Јуниус, Квинтилис, Секстилис, Септембер, Октобер, Новембер и Децембер. Године 44. пне. месец Квинтилис је преименован у Јулиус у славу Јулија Цезара. Године 8. пне. одлучено је да се један месец назове именом императора Августа, и пошто је он највише ратних победа однео у месецу Секстилиусу, овај месец назван је по њему август. Али, пошто је тај месец имао 30 дана, а Цезаров месец јул 31 дан, Августу се није свиђало да његов месец има мање дана од Цезаровог, па је узео један дан из фебруара, који је ионако имао мање дана од осталих месеци, и пребацио га у август. Пошто су сада постојала три узастопна месеца од по 31 дан, Август је од септембра узео један дан и пребацио га у октобар, а из новембра у децембар. Тада су успо-

стављене данашње дужине трајања месеци.

Јулијански календар није био савршен и његова разлика у односу на тропску годину се повећава за један дан сваких 128 година. То је касније увиђено, па је на сабору у Никеји 325. године одлучено да се из календара избаце 3 дана која представљају акумулирану разлику. Пошто је Јулијански календар и даље остао непромењен, разлика се до XVI века акумулирала на 10 дана. Када су ово уочили, астрономи су одлучили да израде нови календар који ће бити прецизнији. Осим тога, требало је и избацити 10 дана вишка из календара. То је постигнуто увођењем грегоријанског календара.

Чланови СПО дочекали Нову годину

У ДУХУ ТРАДИЦИЈЕ

Српски покрет обнове у Краљеву већ двадесет година негује традицију дочека православне Нове године

Већ више од двадесет година, од оснивања првог Општинског одбора у Краљеву Српски покрет обнове негује традицију која је утемељена у српском народу, да слави Нову годину по јулијанском календару.

- То су традиционалне ствари које као странка већ 20 година негујемо, а мислим да ће тако бити и у будућности тим пре што је Српска православна црква остала при свом календару – каже Мирко Вуковић, председник Градског одбора Српског покрета обнове у Краљеву и подсећа да и данас постоји јако уверење да је мерење времена по

јулијанском календару доста добро, јер за разлику од грегоријанског има свој ритам.

Још пре скоро деведесет година чувени научник Милутин Миланковић је предлагао увођење календара који је тачнији и од јулијанског и од грегоријанског, али тај предлог није прихваћен.

Вуковић подсећа на период између седамдесетих и осамдесетих година прошлог века када су они који су славили Нову годину по јулијанском календару имали проблеме све до 1991. године и увођења вишепартијског система, када је и власт прихва-

тила овај обичај.

Српски покрет обнове као национална странка поштује све вредности које је српски народ гајио кроз векове, па је и наставио традицију обележавања овог догађаја. Током претходних двадесет година начин обележавања почетка нове године доживљавао је трансформацију, а нове генерације и нови људи прихватили су га као традицију коју треба неговати.

Као и сваке године и ове су се чланови Српског покрета обнове окупили у кафани „Задужбина“, амбијенту који је прикладан обележавању једног оваквог догађаја. Поред чланова присутни су били и њихови пријатељи и гости из других политичких партија. Није ништа необично, каже Вуковић, да се на оваквим окупљањима појаве и представници опозиционих странака.

Мирко Вуковић подсећа да нема много градова у Србији у којима се, као у Краљеву, Нова година по јулијанском календару дочекује организовано на централним градским трговима.

Т. Радовановић

Фото: М. Радовановић

Из Полицијске управе Краљево

УХАПШЕН ЗБОГ ПРАЊА НОВЦА

Служба за борбу против организованог криминала у сарадњи са краљевачком полицијом лишила је слободе Петра Р. из Београда, због основане сумње да је починио кривична дела недозвољена трговина, прање новца, давања мита и неовлашћено држање опојних дрога.

Постоје основи сумње да се Петар Р. више од 10 година неовлашћено бавио продајом робе преко интернета путем сајта www.yu4you.com и да је на тај начин остварио противправну имовинску корист у износу вишем од стотину хиљада евра.

Сумња се да је тај новац делом трансферисао на рачуне особа које су непријављено ра-

диле за њега, а делом депоновао у иностранству, па је тако у сарадњи са надлежним органима Републике Аустрије Петру Р., на рачуну фирме „MCL INTERNATIONAL LTD“ са седиштем на Сејшелским острвима, а која је имала отворен рачун у једној банци у Аустрији, блокирано 80.000 евра.

Осумњичени, за којим је већ била расписана потерница, је приликом хапшења покушао да подмити полицајца нудећи му 500 евра. Уз то лажно се представљао у циљу да избегне утврђивање идентитета, како би остао на слободи.

Приликом претреса два најмљена стана у Београду, које је осумњичени Петар Р. кори-

стио, пронађена је и мања количина супстанце за коју се сумња да је опојна дрога, већа количина робе која је била спремна за слање купцима у иностранству, евиденције о купљеној роби (фактуре, доставнице), као и већи број рачунара који су коришћени од стране особа које су код осумњиченог радиле непријављено.

Поред осумњиченог Петра Р., због основане сумње да су извршили кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела, лишени су слободе и Кристина В. и Стевица М. из Београда.

Осумњичени је уз кривичну пријаву приведени истражном судији Вишег суда у Београду.

ПРОМЕНЉИВО СТАЊЕ

Стање јавне безбедности на подручју града Краљево варира у толикој мери да је веома тешко предвидети шта би у следећој могло да се деси. И ма колико дође до смиревања у једној, стање се погорша у другој области. То потврђује и последњи седмични статистички преглед стања у овој области за период од 9. до 15. јануара.

Инспектори криминалистичке полиције завели су чак 24 кривична дела из области криминалитета. Само једно од њих сврстава се у област привредног, док осталих 23 припадају области општег криминала. Учинак у откривању починилаца није такав да би се могло хвалити, јер је од укупног броја чуварима реда познато тек девет починилаца. За осталих петнаест интензивно се трага, а подаци о резултатима истраге очекују, првенствено код оних који су оштећени.

Туче су и овога пута, као и увек до сада, главни повод за нарушавање јавног реда и мира, а полицијски службеници Полицијске управе Краљево регистровани су чак шест у претходном статистичком периоду.

Нешто мало светла у суморну слику о стању јавне безбедности уноси податак о мањем

броју саобраћајних незгода које, по правилу, чине највећу штету и опасност по сигурност грађана. У току претходне недеље догодило се осам саобраћајних незгода, од којих три са повређеним лицима, а пет са материјалном штетом. Једно лице је теже повређено, пет су прошла са лакшим телесним повредама, док је материјална штета незнатно премашила пола милиона динара. Слика о стању у области безбедности саобраћаја допуњава и податак о 209 прекршаја које су починили несавесни возачи.

Област заштите од пожара остаје упамћена по три пожара у којима је интервенисала Ватрогасно-спасилачка јединица, а чији је крајњи епилог материјална штета процењена на 120 хиљада динара. Т.Р.

Зимска туристичка сезона у пуном јеку

ГОЧ НИКАД ПОСЕЂЕНИЈИ

На Гочу тренутно има скоро метар снега. Дневни ски пас за коришћење ски-лифта кошта 400 динара, колико је и карта за ноћно скијање.

Смештајни капацитети на планини Гоч, која је од Краљева удаљена тридесетак километара, попуњени су до последњег места, а туристички радници кажу да не памте бољу сезону у последњих десет година. Према њиховој оцени, разлог доброј посети лежи у ценама прилагођеним џепу оних који себи не могу да приуште зимовање у неком од скупих ски-центра.

Преноћиште са доручком у Смучарском дому кошта 950 динара, а у хотелу „Добре воде“ и Дечјем одмаралишту „Гоч“ хиљаду. Пун пансион у овим објектима стаје 1.500 динара.

Управник хотела-конака „Добре воде“ Љиљана Мартиновић рекла је за ФоНет да их снег није изненадио, али да јесте велика гужва, каква се не памти чак ни у време зимског распуста.

- Криза, вероватно, неће узбрдо. Сви капацитети су нам попуњени, чак и за фебруар, а овде је све чисто и бело, као у бајци - каже Мартиновић.

На Гочу тренутно има скоро метар снега. Дневни ски пас за коришћење ски-лифта кошта 400 динара, колико је и карта за ноћно скијање. Гоч, који са

врховима изнад 1.000 метара надморске висине пружа одличне могућности за развој зимских спортова, и одмор и рекреацију у нетакнутим шумским просторима, има укупно 500 лежаја у Дечјем одмаралишту „Гоч“, хотелу – конаку „Добре воде“, Смучарском дому и у објектима којима газдује Шумарски факултет из Београда.

Нажалост, стара жичара већ пету годину не ради, јер јој је неопходна реконструкција која, према речима директора Смучарског дома Предрага Каровића, подразумева замену сајле и набавку двоседа, како би био дуплиран њен капацитет.

На Гочу, који поседује и балон-халу са одличним условима за припреме спортиста, тренутно се налазе чланови џудо-клуба „Машинац“ из Краљева и џудисти из Краљева пријатељског града Сибиу из Румуније. Посетиоци, туристи и спортисти хвале чист ваздух, домаћу атмосферу и ниске цене у ресторану хотела и Смучарском дому, где чај и кафа коштају 40 динара, грејана ракија 60, а сокови и пиво по 80 динара. Супе, чорбе и салате стају 100 динара, готова јела 250, а килограм роштиља 300 динара.

ФоНет

Фото: М. Радовановић

КОКАИН И МАРИХУАНА

Припадници краљевачке криминалистичке полиције поднели су кривичну пријаву против Ненада Ц. (1976) из Краљева, због сумње да је извршио кривично дело неовлашћене производње и стављање у промет опојних дрога и Вука И. (1980) из Краљева, због сумње да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога.

Полицијски службеници су

код Вука И. пронашли пакетић кокаина, а у путничком возилу марке „ауди“ којим је управљао, два пакетића марихуане. Сумња се да је Ненад Ц. продао опојну дрогу Вуку И.

Ненад Ц. је лишен слободе и одређено му је задржавање до 48 сати, након чега је уз кривичну пријаву приведен истражном судији Вишег суда у Краљеву.

Т. Радовановић

Будућност је већ почела

АУТОМОБИЛ НАД КРАЉЕВОМ

- Половином следеће године изнад Краљева ће полетети први аутомобил. - Краљевчанин Љубиша Столић, алијас Лудвиг Ајзенман, боравио у 88 земаља. - Током једногодишњег путовања посетиће нешто више од 120 преосталих

Чини се да је Љубиша Столићу, познатијем као Луки, и пре рођења предодређено да буде светски путник. Судбина се постарала да свет први пут угледа у путничком возу, који је већ првих година после Другог светског рата саобраћао на релацији Косово Поље-Краљево. Запослени у косовопољском железничком чвору постарали су се да његовој мајци Живки обезбеде место у згради железничке станице. Захваљујући љубазном шефу станице добила је собу у којој ће остати са Љубишом, који је тек дошао на свет. Месец дана су провели ту, док дете мало не ојача.

Његов отац Светозар је радио на железници, па је често добијао премештај тако да су се сва деца рађала у другом месту, један син у Кучеву, кћи у Краљеву. Живели су Столићи од 1947. године у дворишту са 18 фамилија у Улици Војводе Путника у Краљеву све док се нису преселили у Улицу цара Лазара број 26 и ту остали.

Немиран дух Љубише Столића, који је одрастао на асфалту у центру града, учинио је своје, па је и осмогодишњу школу завршио као ванредни ученик. Рано је отишао у војску, већ са осамнаест година, а се запослио у краљевачком „Јасену“.

- Отац је волео технику, био возач дресине, па сам и ја поред њега заволео волан. Овде су на власти били комунисти, а ја сам у „Јасену“ радио у норми. Иако сам радио два и три пута више од осталих, добијао сам само једну и по плату. Зато сам одлучио да одем у Немачку која је у то време пружала велике могућности за добру зараду. После годину и по дана вратим се из Немачке, јер ми је било далеко од куће. Пробам опет овде, није могло, па се 1970. године вратим у иностранство, у Аустрију и ту останем до данас. У Аустрији сам одмах добио посао и толико зарадио пара да сам овде подигао целу фамилију. Помагао сам свима, а и данас помажем доста људи – прича Љубиша.

Љубиша Столић

Био је Љубиша вредан и одговоран радник, па су му власници аустријске фирме брзо поверили на управљање тешки камион који је превозио робу за Ирак, Иран, Кувајт, Јордан, Сирију. Нови крајеви и нови људи били су интересантни младом човеку који је на путовањима проводио и по месец и по дана. Трајало је то све док у једном удесу није задобио тешку повреду ноге, а тек после деветомесечне паузе наставио је возећи аутобус на територији Аустрије и Немачке.

У то време један превозник је већ почео да превози путнике за Србију, па је и Љубиша решио да започне сопствени бизнис са аутобусима. Све је било у реду док средином деведесетих година прошлог века Србији није уведен економски ембарго и ограничено кретање грађанима. Иако је посе-

довао аутобус регистрован у Аустрији и имао аустријски пасош, Столић је наилазио на прве препреке. Мађарски Словенац који је радио као цариник на граници између Аустрије и Мађарске стриктно се придржавао прописа и није дозволио Љубиши Столићу да пређе границу. Бизнис који је доносио добру зараду био је угрожен, па је Луки морао хитно да реагује.

- Одем и за три дана променим име и презиме. Пошто ми је жена била Аустријанка узмем презиме Ајзенман, а већ су ме и раније звали Лудвиг, по имену Љубиша. Тако postanем Лудвиг Ајзенман и са новим документима се појавим на граници. Долазим у петак поподне, а онај цариник ме опет враћа, каже Столић. Ја сам Лудвиг, имам аустријски пасош. После три сата чекања и провере

наставио сам пут са 70 путника у аутобусу. Да није било тога морао бих да идем на други гранични прелаз удаљен 200 километара, платим 1500 марака и прођем.

Кроз бизнис је дошао до довољно пара да може да испуни све жеље, а највећа је била да што више путује. Богатство, каже Луки, није у некретнинама, него у путовањима и упознавању што већег броја људи.

- Што више људи из света упознаш ти си богатији. То људи не могу да верују.

До сада сам прошао 88 земаља света. Радио сам и путовао, прво камионом, а после аутобусима. Познајем доста земаља и не требају ми карте да бих се снашао. Кад сам почео са аутобусима, и зарадио више пара, почели су други да раде за мене, а ја сам користо време за путовања

– каже Луки.

Напредак технологије донео је и нову могућност путовања, а Луки је одмах почео да размишља о новим изазовима. Почела је серијска производња аутомобила „Терафућа“ који се успешно креће по друмовима, али и лети.

- То је ауто који се вози нормално као сваки други ауто, а има и крила и може да лети као авион. Рађен је по угледу на ловачке авионе који се користе на носачима авиона и склапају крила да би заузели што мањи простор. Дошао сам на идеју да њим путујем по свету, а остало ми је да посетим још нешто више од 120 земаља у којима још нисам био. Путовао бих од земље до земље, тамо где дозволе да летим, а где не дозволе да идем аутом – каже Луки.

Возило је почело да се се-ријски производи у Мериленду код Вашингтона. Конструисали су га млади људи, а добио је атест за серијску производњу. На испоруку се чека неколико месеци, а Луки редовно добија информације од произвођача о динамици производње. За добијање дозволе за лет ултра лаким авионом, лакшим од 600 килограма, довољно је искуство од 20 сати летења. За полетање и слетање потребна му је стаза дуга 700 метара, а за сат за који може да пређе 200 километара му је потребно око 18 литара 95-октанског бензина који се точи на бензинској пумпи. Са једним резерваром горива може да прелети до 800 километара. Луки чека само да за цивилни саобраћај буде отворен Аеродром „Мошава“.

- За десет минута сам на аеродрому, раширим крила и за 4 сата сам у Аустрији, а одатле могу да идем по целој Европској унији – каже Луки.

Из Краљева би пут водио директно преко Босне и Херцеговине, Хрватске и Словеније што би значајно скратило време, ако би због аеродрома морао да иде до Београда, а затим према Загребу на висини између 1200 и 1500 метара у сталном контакту са контролом лега. До сада је аутомобилом од Краљева до куће у Аустрији требало нешто више од

13 сати напорне вожње.

У Европи још нема оваквих возила, а Луки чека да још мало падне цена која је на почетку производње износила пуних 250 хиљада евра. Тренутно је око 160 хиљада, а кад падне на 120, што се очекује до лета следеће године, као први у Србији полетеће према Краљеву.

- Планирам пут око света кроз више од 120 земаља. Србија, Молдавија, Русија, Индија, Пакистан, да заобиђем Авганистан, па преко Таџикистана, Киргистана, у Индију, Непал, Бутан, Бангладеш, Бурму, Малезију, Папуа Нову Гвинеју.

Затим Аустралија, Нови Зеланд, па у контејнеру за неколико дана до најјужније тачке Јужне Америке, потом преко Аргентине и Чилеа до Панаме. Тај би пут потрајао читаву годину, јер хоћу да све видим и снимим, а то боље могу ако идем аутом – каже Луки.

Последња етапа била би путовање кроз Африку, па од Гибралтара до Аустрије. Очекивани трошкови пута били би између 30 и 40 хиљада евра, а Луки обећава да ће ексклузивно извештавати читаоце „Ибарских новости“ о свим интересантним детаљима и слати фотографије са овог необичног путовања.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Побољшани услови рада

И МЕЂУНАРОДНИ ПРЕВОЗ

Куповином новог возила створени услови за превоз посмртних остатака и из иностранства

Захваљујући разумевању градоначелника Краљева, који је схватио проблем основне делатности Градског гробља, а то је сахрањивање које укључује и превоз посмртних остатака, Јавно комунално предузеће „Чистоћа“ богатије је за још једно савремено возило.

Превоз посмртних остатака у Краљеву ово предузеће је вршило само помоћу једног возила домаће производње које није могло да задовољи све потребе из више разлога. Друго возило за превоз посмртних остатака затрпано је одроном у Долини јоргована за време земљотреса који је погодио Краљево. Куповином специјализованог возила марке мерцедес створени су услови и за међународне превозе, за којима постоји потреба, а који су до сада одбијани.

- У нашој делатности у опису посла стоји да збрињавамо све задешене смрти. Ако је исход неког удеса смртни, возила Здравственог центра „Студеница“ не смеју да преузму покојника. На лицу места констатују да је смрт наступила, а наши људи збрињавају посмртне остатке на законом предвиђено место. Потребне за превозом покојника и на релацијама ван Краљева су свакодневне, а нисмо могли да изађемо свима у сусрет са возилом потребних карактеристика. Превоз су вршили приватни превозници, а наше предузеће остајало ускраћено за зараду – каже Гордан Васиљевић, управник краљевачких гробља.

Гордан Васиљевић

Захтева за превоз посмртних остатака из иностранства има по десетак годишње, а трошкови су знатно мањи, него код авио транспорта. Предност новог возила састоји се и у томе да може одједном да превезе два покојника, што је посебно важно при честим транспортима из Београда.

- При одласку возила ван града до сада смо стрепели да не добијемо позив Полицијске управе, или суда, када дође до удеса, због страха да нећемо имати возило на располагању. Према закону смо обавезни да изађемо на увиђај, а до сада смо успевали да испунимо све обавезе што је захтевало ванредно ангажовање целе службе, а и управника који је то морао да искоординира у сваком тренутку – каже Васиљевић и очекује да би ново возило могло да буде у експлоатацији наредних петнаест го-

дина, а за то време створи средства за куповину новог.

Цена превоза посмртних остатака у Краљеву је, због економске кризе, знатно нижа него у другим градовима и износи 42 динара по пређеном километру.

Управник краљевачких гробља каже да су у току и завршни радови на осветљавању старог гробља. Постављени су стубови и рефлектори, а ових дана се очекује да се први пут упале сијалице које осветљавају Алеју носилаца Партизанске споменице 1941. године.

- Програмом Дирекције за планирање и изградњу „Краљево“ добили смо део средстава за измештање далековода на Барутани чиме ће бити створени услови за проширење гробља. Добићемо нових 10 хиљада гробних места ширењем низ падину према Спомен гробљу, а ако узмемо просек од 300 сахрана годишње на новом гробљу јасна је рачуница да ће следећих година бити довољно места на овој локацији – каже Васиљевић.

У склопу уређења новог гробља издвојена су средства за асфалтирање и осветљавање паркинга, али и за санацију капеле на старом гробљу која је доста руинирана. Санација подразумева постављање расвете, кречење, поправку фасаде и отварање још једног мокрог чвора.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Престолонаследник Александар и принцеза Катарина посетили Краљево

МАЛА ПОМОЋ ВЕЛИКЕ ВАЖНОСТИ

Престолонаследник Александар II Карађорђевић и принцеза Катарина уручили Здравственом центру „Студеница“ ново возило Фиат пунто за потребе Службе кућног лечења

Принца Александра и принцезу Катарину Карађорђевић дочекали су испред Здравственог центра „Студеница“ председник Скупштине града Миломир Шљивић, директор центра др Драган Арсић и директор болнице др Звонко Веселиновић. Поред краљевског пара предаји донације присуствовали су Гери Кларк, комерцијални директор у компанији Фиат аутомобили Србија и Весна Мандић, директор модне агенције Фабрика. Краљевски пар је уручио Здравственом центру „Студеница“ ново возило Фиат „Пунто“, а донација је резултат иницијативе покренуте на хуманитарној модној ревији организованој у Белом двору прошле године, кад је прикупљана помоћ за жртве земљотреса у Краљеву. Карађорђевићи су посетили и Одељење педијатрије, где су малишанима на лечењу поклонили играчке.

Директор Здравственог центра „Студеница“ др Драган Арсић је подсетио на чињеницу да су краљевска височанства и Фондација принцезе Катарине осведочени пријатељи ове установе и града Краљева који су још једном отворена срца дошли да

дарују установи поклон непроцењиве вредности. То су чинили и када су поклањали бројне инкубаторе за породилиште, скупљали помоћ после земљотреса, а Здравствени центар својевремено даривали једним од најбољих реаномобила тог времена. Аутомобил који је почетком ове недеље уручен Служби кућног лечења од великог је значаја за пружање помоћи оним пацијентима који су непокретни и којима је потребна помоћ у кућном лечењу.

- У земљотресу смо претрпели велику штету и још увек функционишемо у згради Хируршке болнице. Интернистичка болница са 220 постеља је затворена и зато је кућно лечење подршка овим капацитетима. Пацијенти који овде добију болничке услуге настављају лечење у кућним условима. Због тога нам је овај аутомобил неопходан, а Служба за кућно лечење ће бити богатија и моћи брже и боље да стигне до корисника услуга – истакао је др Арсић и нагласио да Фондација принцезе Катарине помаже и едукацију лекара организовањем стручних састанака у Белом двору, на које редовно позива и краљевачке ле-

каре.

Уз подсећање да је краљевски пар присутан у Краљеву кад год је то потребно принц Александар Карађорђевић је упутио јавни позив свим људима добре воље да се придруже напорима Фондације принцезе Катарине да живот грађана Србије учине лакшим. Уз то је подсетио на бројне пријатеље у свету, међу којима су и они из Фиата, који су

спремни да се, у оквиру својих могућности, укључе у бројне хуманитарне акције. Принцеза Катарина има бројне планове које ће реализовати током ове и следећих година са циљем да помогне све оне за које утврди да им је помоћ потребна.

- Данас смо се окупили да уручимо ову вредну донацију, возило које смо набавили захваљујући хуманитарним активностима у сарадњи са госпођом Радмилом Хрустановић, модном агенцијом Фабрика и компанијом Фиат аутомобили Србија. Донели смо и поклоне за децу које су обезбедиле хуманитарне организације из Чикага и Њујорка, а наставићемо да помажемо граду уз помоћ наших племенитих пријатеља као и до сада – поручила је принцеза Катарина уз напомену да је свесна колико је Србији потребна помоћ.

Поред Србије Фондација принцезе Катарине има канцеларије у Чикагу, Њујорку, Торонту, Лондону и Атини. Све, изузев оне у Атини због познатих проблема изазваних економском кризом, раде добро.

У првој половини ове године планиран је састанак на који ће бити позвани сви српски лекари који раде у иностранству, а и други стручњаци за срчане болести, ортопедију, остеопрозу да

дођу и упознају се са ситуацијом у Србији. У септембру ће бити одржана међународна конференција о раку дојке, а планиране су и многе друге хуманитарне активности. Донација компаније Фиат аутомобили Србија само је прва у низу.

Комерцијални директор компаније Фиат аутомобили Србија Гери Кларк сматра да је од непроцењиве важности да велике компаније, као што је Фиат, активно учествују у развоју локалних заједница. У том смислу је и изразио огромно задовољство што је могао да помогне Фондацији принцезе Катарине. Уз подсећање да велики број радника Фиатове фабрике у Крагујевцу долази из Краљева, нагласио је да је допринос помоћи локалној заједници, мали знак пажње од велике помоћи.

Упућујући речи захвалности Катарини и Александру Карађорђевићу председник Скупштине града Миломир Шљивић је упознао госте са чињеницом да од почетка ове године један трг у Краљеву носи име краља Петра Првог Карађорђевића, прадеде престолонаследника Александра, у знак захвалности за све што је учинио за српски народ и државу.

Т. Радовановић

Фото: М. Радовановић

ТРГ КРАЉА ПЕТРА ПРВОГ

- Желим да нашем престолонаследнику покажем овај трг, да изразимо задовољство што је Скупштина града Краљева нашла за сходно да краљ Петар Први Ослободиоц, који је толико тога доброг дао српском народу, добије обележје које је изгубио 1945. године приликом доласка комунистичке власти у тадашњу Југославију. Верујем да престолонаследник дели наше задовољство и срећу због свега овога – рекао је Миломир Шљивић.

Александар Карађорђевић није крио задовољство што је некадашњи Трг Војске Југославије добио име по његовом прадеди.

- Он је био јако добар краљ

и то је врло важно, јер је имао поштовање за све људе који живе у Краљеву, за све конфесије, етничке групе и грађане Краљева. Зато је врло добро да се на овакав начин обележава

наша велика историја, а мој прадеда је био велики краљ и велики демократа – закључио је принц Александар Карађорђевић.

Т. Радовановић

Фото: М. Радовановић

Иако има деветоро деце, живи сам

РАДНО МЕСТО КОНТЕЈНЕР

Читав живот је Небојша Ђорђевић сакупљао секундарне сировине, некада на градској депонији, а сада по контејнерима у граду

Није ништа необично да се негде, најчешће у околини великих стамбених зграда, примети неко како стрпљиво пребира по контејнерима за смеће тражећи нешто што би могао да искористи. Пролазници, којих је сваки даном на улицама све више, углавном и не обраћају пажњу на ове људе. Ако их и примете, гледају их са подозрењем и презиром. Пажњу репортера „Ибарских новости“ привукао је увек озбиљан педесетогодишњак, мршаваг лица и дуге браде која га чини много старијим. Неповерљив је према саговорнику, али временом пристаје да отвори душу.

Небојша Ђорђевић је, како каже, рођен у јануару 1960. године и цео живот је провео у ромском насељу. Родитељи су се рано развели и живели у ромским насељима све до смрти, отац Раде са другом супругом са једне, а мајка са друге стране брда. Небојша је тада имао само једанаест година, па је бригу о њему преузела тетка Марта која није имала деце. Током читавог живота пратили су га само проблеми и готово да никада није осетно никакву радост, сем можда када су се рађала деца, једно за другим чак њих деветоро.

Тежак живот оставио је дубок траг на слабашном телу оболелом од шећерне болести. Сећа се још Небојша да га је једном ударио ауто, а и воз. Још од тада осећа велике болове у кичми и нози која је оперисана три пута. То што му је нокат отпао због шећера у крви и није тако страшно.

Ишао је Небојша у школу све до осмог разреда, прво у Грдици, а онда у школу Димитрије Туцовић. Тетка Марта се мучила, служила и прала по туђим кућама и покушавала на све начине да Небојшу изведе на пут. Помагао му је колико је могао и теча Сава Божић из Пупинаца код Руме.

Рано је Небојша, како каже, почео да ради на градској депонији. Читавих 37 година је сакупљао секундарне сировине, бакар, гвожђе, лим, алуминијум. Радио је прво сам, а потом у групи са још шест пријатеља, све док их, како рече, у Феротеску нису „заврнули за паре“. Радио се сваког дана, недељом и празницима, по сунцу,

киши и снегу. Ретки су били тренуци када је могло да се пронађе нешто што би могло да се искористи у кући.

Живео је све време од данас до сутра, никад сигуран да ће моћи да обезбеди и најнеопходније услове за децу која су долазила. Најстарија кћерка има тридесет година, најмлађи син само шест. Живе у Трстенику, Мошином Гају, Крагујевцу, Краљеву, Житковцу... За једну кћерку је чуо да је продата неком у Француску.

Иако има шест синова и три кћери, Небојша живи сам и то му је најтеже, још теже откад му је пре три и по године Центар за социјални рад одузео старатељство над четворо најмлађе деце. Тешко му је, па плачним гласом покушава да објасни како се то десило.

- Пријавили су Цигани да сам заклао најмлађе дете. Дошла полиција, људи из Центра за социјални рад. Ја свукао децу до пола, кажем погледајте, нису деца нигде повређена. Долазила је интервентна и још две патроле. Не дозвољавају ми да дођем у контакт са децом. Прво су их дали код неких Цигана на четири дана овде у Грдици. Забринили су да дођем на 500 метара од њих. Кажу да живе у неадекватним условима, не иду у школу, немају од чега да живе. Рекао сам да ћу да радим за децу, али су их узели и одвели. Био сам у Центру много пута и сазнао да се још нису

привукла на породични смештај. Рекао сам да ћу да се жалим Министарству правде. Ја паре немам да обезбедим боље услове – јада се Небојша.

Приликом прошлогодишњег земљотреса у кућу као да је пала бомба. Ламперија је отпала, врата сломљена, кућа прокишњава. Многима су, каже наш саговорник, направили куће као из бајке, а њему који има документацију за 4. категорију оштећења ништа нису урадили.

- Први сам предао документацију, а за годину дана ништа нису урадили. Оцак пао, врата и прозори, калкан се сломио, зидови треба да се малтеришу споља. Закачио сам се са некима кад су ми рекли да је добро кад не кисне. Само пет редова црепа ми поставили нових, а још од мене узели цреп и давали другим људима. Где ће деца да се врате. Једном који је дошао са Косова пре пар година и имао бараку на једну воду направили династију, на четири воде, све ново, врата, ламинат ... – каже Небојша.

Односи са комшијама су добри, иако се не друже много, јер по цео дан иде и копа по контејнерима. Скупља углавном отпадке хлеба и продаје по 150 динара за цак онима који га користе као сточну храну. Некада нема ни за две кесе дневно, а некада има и по цео цак.

Има у контејнерима свега, разних предмета, обуће, гардеробе. Некада добије по нешто од оних којима ствари нису потребне, па и то прода.

- Дају ми и за јело, спреме да понесем кући. Због болова не могу дуго да ходам, па често одмарам. Неко да неки динар, знају ме и полицајци, па и они изваде по неки динар и дају, јер знају да не крадем – прича Небојша.

Не крије да је био и у затвору, у време кад је, како каже, био пролетер, омладинац у лудим годинама.

- Не стидим се. Срамота би ме била кад би ме водила мурија да ме бију и да ми се смеје свет. То би било срамота. Ово није срамота, и ВЦ да чистим не би ме било срамота. Не примам ни динара помоћи – каже, а сузе поново потеку низ изборано лице. Сетио се најмлађих синова који су смештени у две ромске породице у Житковцу. Иду у школу и врло добри су ђаци. Марко је одличан. Александар и Ратомир имају четрнаест и дванаест година и свирају синтисајзер, док десетогодишњег Марка музика не привлачи превише. Жељко је још мали и има само шест година.

Никаквог контакта са децом нема, иако су га уверавали да ће то да му омогуће. Кажу да ни после три и по године још нема услова за то. Претио је и да ће се убије, да се

жали Министарству правде, али није помогло. Последњи пут је био, каже, пре месец дана, али није нашао особу задужену за случај његових синова. Био је само радник службе обезбеђења са којим се сукобио кад су одводили децу. Потегло је, каже Небојша, и пиштољ, па је морао да га удари. Отада му се и не јавља кад дође у Центар за социјални рад.

- Сваки дан кад могу, и кад дозвољавају кичма и нога, идем око контејнера. Морам да седнем често, јер не могу дуго да идем. Кад ми дају неки динар узем цигаре, поједем лебац, овако ми дају нешто да понесем кући. У кафану не идем, одакле ми паре. Попијем само код куће, узем у продавници за 50 динара две чаше ракије. Угреје ми желудац и мање осећам бол, а то кратко траје, ни један дан – каже Небојша.

И даље машта о дану када би неко могао да помогне да мало среди кућу, да имају деца где да се врате једног дана. Ако се то не деси мораће да иде да се жали некоме, чак до одређених министарства у Београду. Кад би му средили кућу и створили услове за повратак деце могли би синови поново у школу Димитрије Туцовић.

- Волим да буду поред мене. Док сам био здрав и док сам био на ратишту, ваљао сам свима. Био сам у десет места на Косову, Горње и Доње Обриње, Кијево, Церовик, Орлане, Тишевица, Глоговац, Свињаре, Валинци... Баш тада ми се родио син Ратомир, нисам ни знао. Жена је била трудна, а ја отишао у рат – каже и подсећа да је убрзо умрла. Боловала је супруга Душица из породице Урошевића од ангине пекторис. Срце је издало, а кад је Небојша остао са четворо деце, није ни претпостављао да ће и њих одвести. У контакту је једино са кћерком Мартом која живи у близини. И она има две кћерке, Наталију и Магдалену, које су Небојшина једина утеха у животу. Не могу много да му помогну, јер и зет Марио средства за изражавање породице обезбеђује оним што нађе у контејнерима.

- Морају, такав је живот – каже на крају Небојша.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

НО

ОВА ГОДИНА

У сусрет евроинтеграцијама

НЕОПХОДНА РЕФОРМА ОБРАЗОВАЊА

- Васпитање је свеобухватна друштвена појава на коју утичу мас медији, породица, генетски склоп и друштвена заједница. - Настава која потиче из социјалистичког периода треба унапредити и прилагодити савременим друштвеним потребама и кретањима у свету уз перманентно улагање у едукацију просветних радника

Образовање као један од најважнијих видова друштвеног живота одувек је било у жижи интересовања јавности. Пролазило је током дугог низа година кроз различите фазе које су многи политички субјекти, а и они други, најчешће критиковали, а ниједна од досадашњих реформи није дала очекиване резултате.

Тренутну ситуацију Иван Милуновић, просветни радник и председник Савета за образовање Градског одбора Српске напредне странке, оцењује најнижом оценом уз нагласак да је неопходна што бржа коренита реформа целог система.

Образовање није прилагодено тренутном друштвеном систему, јер се заснива на социјалистичком уређењу и систему образовања који подразумева морално и естетско образовање, физичко, здравствено, али и политехничко.

- Циљ образовања је потребно прилагодити детерминантама друштвеног уређења одређеног факторима који на њега утичу, као што су друштвена и културна традиција, религија и друге потребе друштва. Школује се кадар који није потребан, а оснивају нове школе које додатно оптерећују пореске обвезнике – каже Милуновић.

И док са једне стране имамо све мање ученика, отвара се све више нових школа и факултета, само да би се запошљавали нови људи. Није то карактеристика само актуелне, већ и ранијих власти у Србији.

- У појединим основним школама имамо више наставника, него ученика, како у истуреним одељењима тако и онима које имају статус матичних. Почели су са реорганизацијом, дали отпремнину једном наставнику, а запослили два нова и повећали број радника - истиче Милуновић.

На необично лоше стање у образовању неминовно утиче и економска ситуација у земљи. Наставна средства потичу из

шездесетих и седамдесетих година прошлог века, као и школске зграде које су грађене у време социјалистичке владавине после Другог светског рата. Ако се томе дода и веома лош материјални положај радника и немогућност да задовоље основне потребе, јасно је зашто се систем образовања налази на веома ниским лествицама.

- Наставник мора пристојно да се обуче, у складу са законским одредбама, и служи као пример ученицима. Васпитање је свеобухватна друштвена појава на коју утичу мас медији, породица, генетски склоп и друштвена заједница, фактори који утичу на развој личности и само васпитање.

Настава која потиче из социјалистичког периода је конзервативна и заостала. Потребно ју је унапредити и прилагодити савременим друштвеним потребама, савременим кретањима у свету уз перманентно улагање у едукацију просветних радника - каже Милуновић.

У процесу приступања Европској унији врши се и прилагођавање закона што у појединим случајевима има ефекат супротан од очекиваног. Усвајају се закони идентични онима на западу, иако нису прилагођени нашим потребама.

- Застарела конзервативна настава је практикована до осамдесетих година, а сада одједном усвајате неке конвенције међународне заједнице које ни већина земаља на западу није усвојила. Да би се допали неким земљама у свету усвојили смо неке конвенције које немају везе са нашом друштвеном средином. Да би просветни радници могли да се укључе у савремену наставу потребно је да се улаже у њихову едукацију. Кад немате наставних средстава, када су скућене учионице и немате кабинетску наставу то је немогуће учинити – истиче Иван Милуновић.

Велики проблем школа у Србији је присуство све већег

Иван Милуновић

нивоа насиља које представља проблем не само школе и просветних радника, већ и других који раде у образовању до министарстава и целог друштва. Насиље је присутно на сваком кораку, јер не постоји никаква цензура у медијима. Све то, а и огромна количина кича, шунда свуда око нас, битно утиче на формирање младе личности. Због свега би законе који се преузимају из западних демократија требало прилагодити локалној средини уз поштовање културне и друштвене традиције.

На стање у образовању указује и недавно сроведено Писа тестирање ученика у Србији које је, каже Милуновић, показало какво је стање у овој области. Србија се налази на 27. месту испод линије коју подразумева просечно образовање.

- Иза нас су само Албанија и

награде за 2009. и 2010. годину. Још више чуди констатација да су исплаћене за 2011. годину.

- То додатно појачава револт због неправде која је учињена. Зато апелујемо на локалну самоуправу да хитно исплати те награде, јер је то законска обавеза државе – каже Милуновић и подсећа да су у већини других локалних самоуправа у Србији исплаћене.

Још у октобру прошле године су трансферисана средства од девет милијарди динара за ове потребе, а локална самоуправа се правда да нису препозната у градском буџету. И док локална самоуправа пребацује одговорност на републику, а ова на локалну самоуправу, незадовољство просветних радника расте.

Уколико локална самоуправа не испуни законску обавезу просветни радници ће бити принуђени да своја права затраже преко суда. Постоји бојазан да ће тада, због трошкова судских процеса, обавезе локалне самоуправе достићи знатно већу суму.

- Тај сценарио нам је познат из блиске прошлости када су у школама били блокирани рачуни управо из тих разлога. Трајало је то месецима, били су блокирани рачуни, па није било грејање у школама. Надамо се да се то неће поновити и да ће локална самоуправа ускоро да исплати јубиларне награде – каже Милуновић и наводи да иако република локалним самоуправама пребацује средства за едукацију просветних радника, наставници су приморани да семинаре финансирају сами.

Савет за образовање Градског одбора Српске напредне странке верује да ће се, по доласку ове странке на власт, конзервативна настава врло брзо заменити активном, савременом наставом, а систем васпитања прилагодити друштвеним потребама и оријентацији према Европској унији и другим земљама света.

Т. Радовановић

Фото: М. Радовановић

Црна Гора. Показали смо јако лоше резултате, а сад су кренули са реформама на тај начин што ће да уведу неке нове предмете – каже Милуновић и подсећа на неповезаност теорије и праксе на које је указала међународна заједница.

Знања стечена у нашим школама нису применљива у пракси. Образовање је традиционално и базира се на усвајању много чињеница, вештина и информација које нису потребне. У другим развијеним земљама базира се на ономе што је потребно и што може да се примени у пракси.

- Потребно је да школујемо кадрове који су потребни друштву и систему, а не да производимо само научнике. Имамо кадрове и профиле који нису потребни и помодарство у школама где сви хоће да буду економисти, трговци и лекари, а нико неће да се одлучи за ветерину, пољопривреду и разне занате. Треба да се популаризују занимања која ће да унапреде индустрију и привреду, као основ за покретање машинерије која ће да пуни буџете и финансира администрацију. Не могу сви да раде у администрацији. Кључни проблем нашег школства и друштва је што сви хоће да раде у канцеларији. Неће нико да оде на село, иако је много људи у граду који немају посла – каже Милуновић.

Просветне раднике у Краљеву посебно боли констатација да још нису исплаћене јубиларне

Посета ромском удружењу поводом Василице

СВИ У ИСТОМ КОЛУ

- Роми припадају оним народима који више сањају него што живе на јави. – Неадекватни услови за неговање културе онемогућавају Роме да покажу све што знају

Поводом православне Нове године и Василице, ромске Нове године, Савет за културу Градског одбора СНС организовао је посету Удружењу Рома „Руке пријатељства“. Ромима су уручени поклони у виду уметничких слика и књига, а изведен је и кратак уметнички програм коме су присуствовали и руководећи чланови Градског и Окружног одбора Српске напредне странке.

У два краљевачка ромска насеља једни поред других са истим обичајима, без обзира на веру, живи око 250 ромских породица. Ромска удружења се труде да свим припадницима заједнице помогну да се укључе у образовне институције, посебно онима која имају проблема због изражавања. У томе предњачи удружење „Руке пријатељства“ чији председник Зоран Петровић истиче да посебне проблеме са језиком имају припадници ромске заједнице који су у Краљево дошли са простора Косова и Метохије.

Краљевачки Роми сматрају да однос актуелне локалне власти према овом делу становништва није адекватан и не гарантује извесну будућност, чак ни у оним областима друштвеног живот у коме су улагања најмања, у култури. Недостатак одговарајућих просторија за окупљање смањује могућности за рад са омладином, али и могућност да Роми покажу оно што знају, иако су потенцијали велики.

Са честих гостовања културни посленици долазе разочарани због сазнања да у многим градовима постоје знатно бољи услови за одвијање културних активности и неговање ромске културе. И поред велике љубави и добре воље да се интензивирају културне активности остаје жал за временима када су услови у овој области били много бољи.

Ромски представници тврде да међу овом популацијом има доста добрих музичара, певача, играча и других уметника који немају где да раде и покажу оно што знају. Како се већ низ година ништа битније не дешава у смислу побољшања услова за

рад, са великом надом очекују наредне изборе за органе локалне власти очекујући да ће наићи на веће разумевање.

Савет за културу Градског одбора Српске напредне странке у Краљево је као једну од првих активности по доласку на власт планирао формирање ромског културног друштва које би се бавило чувањем традиције, песама, језика и игара. Један од начина да се обезбеди адекватан простор је и претварање садашњег Дома војске Србије у културни центар у коме би и Роми добили адекватан кутак.

Удружење „Руке пријатељства“ има добру сарадњу са представницима локалне самоуправе када су у питању конкурси за суфинансирање одређених пројеката, првенствено оних који се тичу заштите животне средине.

- Ми се трудимо да што више учествујемо у тим конкурсима и допринесемо побољшању положаја ромске националне мањине, јер већина Рома тешко живи. Велики број припадника ромске заједнице живи на градској територији и ту је преко 70 посто њих добро ситуирано. Услови живота су нарушени у ромском насељима 1 и 2, а поготово на простору између њих, где нема основних хигијенских услова за живот – каже Петровић.

Друштво за унапређивање српске просвете и образовања ПРОТИВ ПРОМЕНЕ ДЕФИНИЦИЈЕ УЏБЕНИКА

Друштво за унапређивање српске просвете и образовања „Доситеј Обрадовић“ саопштило је да се противи новој дефиницији уџбеника као „књиге из које ученик учи, у коме се не пише, односно не садржи радни део, а намењен је вишегодишњој употреби“, наведеној у Нацрту измена Закона о уџбеницима.

Свима је јасно да је дефиниција уџбеника измењена само зато да би у предизборној кампањи по сваку цену могла да се изведе куповина бесплатних уџбеника и да та дефиниција нема никакве везе са оним што уџбеник стварно јесте. Треба имати на уму да овакви пропусни могу бити погубни за квалитет образовања у Србији.

Апелујемо на Министарство просвете и науке да поменута архаична дефиниција по хитном поступку буде уклоњена из Закона, јер није у складу са модерним, европским тенденцијама у просвети и образовању, каже се у саопштењу.

Фонет

Зато и очекују помоћ од локалне самоуправе са уверењем да је основни циљ свих људи у Србији да живе боље и срећније. Неравноправан положај ромске деце пред полазак у основну школу повод је за размишљање о реализацији програма намењеног њиховим мајкама са циљем да се обуче како би децу што боље припремиле за предшколски програм. Тако би се створили услови да сва деца образују под истим условима.

Неопходност да се глас Рома чује на најнижем нивоу органи-

зовања допринела је да имају свог представника и у саветима месних заједница.

- За сада промене иду полако, али се надам да ће то у будућности ићи много брже и да ће у свим релевантним институцијама у којима се одлучује бити и по један представник ромске заједнице, како бисмо допринели бољем животу и суживоту – каже Петровић.

Избор удружења „Руке пријатељства“ као повод за посету поводом Василице је савсим случајан. Међу многобројним ромским удружењима у граду не постоји значајнија сарадња, а представници напредњачког Савета за културу планирају да посете и остале како би једног дана сви били у истом колу, да играју и певају на свом језику уз пуно поштовање, љубав и разумевање.

- Данас је леп дан за остварење овакве идеје, јер и Роми и православни Срби дочекују Нову годину. Дошли смо да пожељимо да им се у наредној години остваре сви снови, јер Роми припадају оним народима који више сањају, него што живе на јави. Не желимо да продубљујемо неспоразуме и размирице међу ромским удружењима, већ да их једнога дана помиримо да заједно дочекују овакве празнике – нагласио је Милош Ми-

лишић, председник Савета за културу.

Поклони који су додељени Ромима, књиге и уметничке слике, говоре о начину на који ће се у наредном периоду уздизати ромски народ. Гости су обећали да ће се бавити првенствено духовним одгојем и просвећивањем који ће бити једини прави начин да припадници ромске заједнице буду још свеснији свога народа обичаја, језика и постојања. Гест добре воље напредњачког само је подстрек Ромима да још вредније раде на побољшању положаја заједнице.

- Надам се да ће наша сарадња бити конструктивна и да ћемо са представницима осталих политичких странака успети да идемо корак по корак ка унапређењу положаја Рома – рекао је Зоран Петровић и подсетио да удружење „Руке пријатељства“, које постоји од 2003. године, окупља више од три стотине пунолетних чланова који су постали веома успешни у реализацији пројектних активности.

Адекватнији простор за рад омогућио би још боље резултате и услове да се адекватним предлозима пројекта за побољшање живота ромске заједнице у град привуку значајна финансијска средства.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Краљевчани у врху српског новинарства (2)

ПАЉЕЊЕ И ПУЦЊАВА НА ЈАРИЊУ

За вишемесечно извештавање са административног прелаза према Косову и Метохији екипа краљевачког Дописништва Радио-телевизије Србије добила годишњу награду Удружења новинара Србије

Новинар Коста Гарић нашао се на административном прелазу Јариње у тренутку када је велика напетост и неизвесност која је владала резултирала паљевином.

Како сте то доживели?

- Игром случаја у то време су са мном била два сниматеља. Баш смо се спремали за укључење по утврђеној сатници, 18,30 Б92, у 19 Прва. Управо кад је требало да се у програм директно укључи наш колега Љубиша Лешевић кренуло је паљење тако да је он имао оно што у новинарству зовемо пенал. Кад је почело паљење помислили смо да ће се ови који су палили пункт повући назад. Целог дана смо били у бараки у којој се врши осигурање. Запослени су нам изашли у сусрет и дали један кабл да допуњавамо батерије за камере и мобилне телефоне. Кад смо видели да крећу ка нама почело је тактичко повлачење, да не кажем бежање.

Докле?

- Прешли су административну линију и кренули ка новинарским екипама које су се налазиле на тридесетак метара. Колико су они напредовали толико смо се ми повлачили. У једном тренутку дошли су до бараке, полупали прозоре и убацили у њу Молотовљев коктел. Било је педесетак људи који су имали преко лица навучене мараме и капуљаче.

Неки сниматељи су се повукли до споменика на крсту, удаљеном око 250 метара и снимали са безбедне даљине. Ненад је остао на педесетак метара од њих. У бараки која гори остао нам је пуњач за батерије, па сам пошао да га узмем јер не можемо да радимо без њега. Један човек је дохватио пуњач, гурнуо ми га у руку и рекао да бежим. Кренуо сам, а тог тренутка је почела пуцњава.

Ко је пуцао?

- То нико не може дефинише. Претпостављам да је КФОР. Чуло се зујање метака, а на једном од снимака види се како бежим са пуњачем, а за мном трчи група од петнаестак ових који су палили. Улетели смо у кола и померили се на безбедну удаљеност. Сваког дана је било све зетегнутије, КФОР је блокирао комплетан прелаз, али је и на Брњаку и затворио

Коста Гарић

пролаз.

Шта се после дешавало?

- Тог тренутка почиње други део приче, прављење алтернативних путева. Ми смо све то снимали и пратили. Највећи проблем смо имали како да пријемо бази КФОР-а и алтернативном прелазу, јер није било дозвољено снимање. Срби са севера, али и са ове стране прелаза у Рудници, су нам показивали куда можемо да прођемо да направимо снимке.

КФОР је хеликоптером довлачио огромне снаге у базу изнад самог прелаза. Нисмо знали шта ће се даље дешавати, па смо пратили довожење трупа. Путеве су контролисали Срби на барикадама, а постојала је сумња да они довозе припаднике РОСУ, царине и полиције. Тражили смо од РТС-а, па су нам послали посебну камеру са великим телеобјективом, који има преко 50 пута увећање, па смо правили много квалитетнијих кадрова.

Видели смо, при следећем одласку на један од таквих терена, кроз шуме, да и они много више осматрају. Кад су укапирани да радимо моћном оптиком касније су нам и махали, па махнемо и ми њима.

А онда?

- Онда су кренуле приче о алтернативним путевима, јер Срби нису хтели да користе путеве које су они запосели. Почели су да

праве алтернативне путеве и за једну ноћ је знао да никне пут. Чује се током ноћи машинерија и људи који раде, али КФОР није хтео да прилази. И кад је затварао такве путеве радио је то у саму зору. Све је то трајало до 28. септембра, кад је дошло до великог сукоба на Јарињу са пуцњавом.

Како је то изгледало?

- Дошли смо рано ујутру и у једном тренутку приметимо да нема страже која је раније била ту. Нисмо знали да је пут затворен. Знали смо да су се увече припремали и растезали неку жицу. Срби из Лепосавића, Лешка и са барикада јавили су нам за те покрете. Попнемо се уз брдо на један превој и видимо да су пут затворили, и проширили неких 200 метара у ширину да би спречили прављење неког новог. Корак по корак прилазимо, а они не реагују. Биле су ту немачке и америчке снаге. Покушам да затражим контакт да добијем изјаву.

У јутарњем надмудривњу никако не доводе главнокомандујућег. Дигла се магла, а ја стојим поред жице. Наслонио сам се буквално леђима на ту жицу одрадиммо јављање. Како је почела магла да се диже видимо да пристижу људи из Лепосавића. Прво стотинак, а онда стотина по стотина, сигурно 1000 људи. Претпоставили смо да би могло да дође до сукоба, јер видимо да су се обе

стране узмувале и да расту тензије. Камере су снимале ужи во, па смо успели смо да зебележимо тренутак сукоба и пуцњава.

Ко је први пуцао?

- Ја и данас стојим иза тога, а КФОР није желео да призна, да су користили бојеву муницију. Упорно су, у првим саопштењима говорили да се радило о сузавцу и гуменим метцима. Од првог тренутка на нашим снимцима чује се рикшетирање метка. Како од раније има нека искуства са балистиком, и ратовима на овим просторима, тврдим да је коришћена бојева муниција. Гумени метак не може да рикшетира и не може да се чује тај звук.

Током целог преподнева смо били укључени. Из Митровице су почеле да стижу информације од наше друге екипе. У митровичкој болници снимали су људе који су рањени. Тек онда је КФОР окренуо своју причу и признао да су користили бојеву муницију.

Увече у Дневнику у пола осам сам испричао сам оно што смо чули и видели, да се чују покрети механизације у бази, а да не знамо шта се дешава, јер нам не дозвољавају приступ после пуцњава. Већ следећег дана на сајту БиБиСи-ја нађем тврдњу да је српски репортер потврдио да се ради о бојевој муницији. Невероватно је колико воде рачуна како се извештава са ових простора. Нашао сам

читаву страну, а стенограми из скупштине су дечја игра у односу на оно што они преносе. Буквално наводи све.

А касније?

- Кад су након десетак дана отворили пункт Јариње за пролаз, Срби и даље нису хтели да пролазе. Пришао сам да видим и поговорам са неким. Провели су ме кроз пункт и објаснили да дозвољавају пролаз, али да Срби не желе да пролазе. Уследила је специфична ситуација која показује колико је било тешко радити у таквим условима. Неко је видео на снимку, па су Срби на барикадама нашој екипи замерили зато што смо прошли кроз пункт. Увече нам дојаве да не идемо на место одакле се јављамо, јер су Срби огорчени нашим снимком решили да иза нас проспу камион шљунка и затворе нас између КФОР-а и безбедног дела са друге стране. Преко истог контакта сам поручио онима са те стране барикаде, и онима који су незадовољни и мисле да то није у реду, да ако желе да дође косовска телевизија и да извештава одатле одакле ја извештавам, ми ћемо се повући и нећемо проћи кроз пункт.

Како је дошло до награде УНС-а?

- Кад је паљено Јариње и кад је дошло до пуцњава, два сниматеља који су били са мном одрадили су максимално професионално свој посао, тако да смо били једини који смо имали ексклузивне снимке. Први део паљења Јариња су имале и друге телевизије које су се затекле ту, али кад је дошло до пуцњава ми смо имали једини снимак и то је био разлог што се прича око ове награде завршила тако.

Знајући да су то ексклузивни снимци и да је професионално одрађен посао, седео сам једне ноћи у хотелу где смо ноћевали, и одмарали кад нема посла, измонтирао мало Ненадових и Зоранових снимака и спремио да их пошаљем на конкурс за ту годишњу награду. Неко је препознао тај наш вишемесечни рад и одлучио да га награди.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

ПРОГРАМ ТЕЛЕВИЗИЈЕ КРАЉЕВО

Петак

07:05 – Дневник великих мачака
07:25 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи
09:10 – Серија: Робин Худ (р)
10:15 – Серија: С ветром у леђа (р)
11:05 – Најсмешније животиње (р)
12:15 – КОНТРАСТ (р)
13:25 – Серија: С ветром у леђа
14:15 – Сећања: Милован Бркић 1. део
14:50 – Документарни филм: Свети Николај Српски
17:00 – Дневник ДАНАС 1
17:25 – Серија: Робин Худ
18:25 – Скривена камера
19:00 – Дневник ДАНАС 2
20:00 – ИСТОК
22:00 – Дневник ДАНАС 3
22:20 – Филм: Дилижанса снова

Субота

07:00 – Серија: С ветром у леђа (р) (последње 3. епизоде)
09:25 – Серија: Робин Худ (р) (последње 3. епизоде)
11:15 – РАДОЗНАЛЦИ (р)
12:45 – Документарни филм:

Свети Николај Српски (р)
14:50 – МУЗИЧКА АПОТЕКА (р)
17:00 – Дневник ДАНАС 1
17:20 – РЕЧ ПО РЕЧ (р)
19:00 – Дневник ДАНАС 2

20:00 – Документарни филм:
Тежина ланца
22:00 – Дневник ДАНАС 3
22:40 – Филм: Дипломац

Недеља

07:00 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи (р) (последње 4. епизоде)
08:45 – ИСТОК (р)
10:00 – ПОЉОПРИВРЕДНА

ЕМИСИЈА РТКВ, уживо
12:05 – У ПОХОДЕ СЕЛИМА
13:00 – ПЕВАМО ЗА ВАС (р)
15:00 – УЗ ШАНК, уживо
17:00 – Дневник ДАНАС 1
17:20 – КОШАРКА:

СЛОБОДА (Ужице) - СЛОГА (Краљево)
19:00 – Дневник ДАНАС 2
20:00 – МУЗИЧКА АПОТЕКА, уживо
22:00 – Дневник ДАНАС 3
22:30 – Филм: Мале лажи

Понедељак

07:05 – Потрага за изгубљеним цивилизацијама
07:30 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи
08:00 – Путопис: Куба
09:10 – Серија: Робин Худ (р)
10:15 – Серија: С ветром у леђа (р)
11:10 – Најсмешније животиње (р)
12:05 – ПОЉОПРИВРЕДНА ЕМИСИЈА РТКВ (р)
14:00 – Серија: С ветром у леђа
15:35 – Путопис: Акапулко (р)
16:10 – РАДОЗНАЛЦИ (р)
17:00 – Дневник ДАНАС 1
17:25 – Серија: Робин Худ
18:25 – Скривена камера
19:00 – Дневник ДАНАС 2
20:00 – РЕЧ ПО РЕЧ
22:00 – Дневник ДАНАС 3
22:30 – УЗ ШАНК (р)
00:30 – КОШАРКА:
СЛОБОДА (Ужице) - СЛОГА (Краљево) (р)

Уторак

07:05 – Потрага за изгубљеним цивилизацијама
07:30 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи
08:15 – Путопис: Плаже Тасоса
09:10 – Серија: Робин Худ (р)
10:25 – Серија: С ветром у леђа (р)
11:10 – Скривена камера (р)
12:10 – РЕЧ ПО РЕЧ (р)
13:50 – Серија: С ветром у леђа
15:10 – ИСТОК (р)
16:10 – Сећања: Милован Бркић 2. део
17:00 – Дневник ДАНАС 1
17:25 – Серија: Робин Худ
18:15 – Скривена камера
19:00 – Дневник ДАНАС 2
20:00 – Документарни филм:
Искушење
21:00 – МУЗИЧКА АПОТЕКА (р)
23:30 – Филм: Загреб – Београд преко Сарајева

Среда

07:05 – Потрага за изгубљеним цивилизацијама
07:30 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи
08:05 – У ПОХОДЕ СЕЛИМА (р)
09:10 – Серија: Робин Худ (р)
10:05 – Огласи (12:05, 15:05, 16:45(50), 19:30, 00:15)
10:15 – Серија: С ветром у леђа (р)
11:30 – СЕЋАЊА (р)
12:10 – Документарни филм:
Искушење (р)
13:55 – Серија: С ветром у леђа
16:05 – СЕЋАЊА: Оља Ивањици 1. део
17:00 – Дневник ДАНАС 1
17:25 – Серија: Робин Худ
18:15 – Скривена камера
19:00 – Дневник ДАНАС 2
20:15 – ПЕВАМО ЗА ВАС, уживо
22:00 – Дневник ДАНАС 3
22:30 – Филм: Прекршене заклетве

Четвртак

07:05 – Потрага за изгубљеним цивилизацијама
07:30 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи
08:10 – РАДОЗНАЛЦИ (р)
09:10 – Серија: Робин Худ (р)
10:05 – Огласи (12:05, 15:05, 16:45(50), 19:30, 00:15)
10:10 – Серија: С ветром у леђа (р)
11:30 – СЕЋАЊА (р)
13:35 – Серија: С ветром у леђа
14:35 – ПОЉОПРИВРЕДНА ЕМИСИЈА РТКВ (р)
17:00 – Дневник ДАНАС 1
17:25 – Серија: Робин Худ
18:15 – Скривена камера
19:00 – Дневник ДАНАС 2
20:30 – КОНТРАСТ
22:30 – Филм: Сабрина

ИБАРСКЕ НОВОСТИ

МАРКЕТИНГ
036/312-505

Одржан Новогодишњи "Ибарски крос"

ДОМИНАЦИЈА УЖИЧАНА

- Новогодишњи "Ибарски крос" који је окупио преко 100 атлетичара из Параћина, Ужица, Београда, Чачка и Краљево.- Одржано је пет трка, а награде подељене у 10 категорија

Претходног викенда на теренима око Атлетског стадиона у Краљеву одржан је други по реду Новогодишњи "Ибарски крос" који је окупио преко 100 атлетичара из Параћина, Ужица, Београда, Чачка и Краљево. Одржано је пет трка, а награде су подељене у 10 категорија, односно пет категорија код ветерана. У трци дана сениори на 4000 метара победио је Иван Гајић из АК Ужице испред Томислава Панића (Борац Параћин) и Драгана Нешовића (АК Металац Краљево). Мирко Анђелковић (АК Борац Параћин) најбољи је млађи ветеран на 2400 м, док је Александар Шљивић (АК Ветеран Београд) победник у трци старијих ветерана на 1600 метара. Најбоља сениорка (1600 м) је Ана Секулић (АК Ужице), најбоља јуниорка је Кристина Товиковић (АК ЧАК Чачак), а њена клупска другарица Јована

Стојић је најбоља млађа јуниорка. У конкуренцији млађих пионира (800 м) победио је Ђорђе Солдаговић (ЧАК), код пионира (800 м) Александар Че-

ликовић (АК Ужице), док је Ужичанка Анастасија Тодорић најбоља млађа пионирка (800 м). У трци пионирки на 800 метара победила је Јована Џамбасевић

(АК ЧАК), док је у трци млађих јуниора на 2400 метара прво место освојио Предраг Милошевић (АК Краљево). Урош Кутлешкић из Ужица најбољи је јуниор

на другом Новогодишњем "Ибарском кросу" у Краљеву.

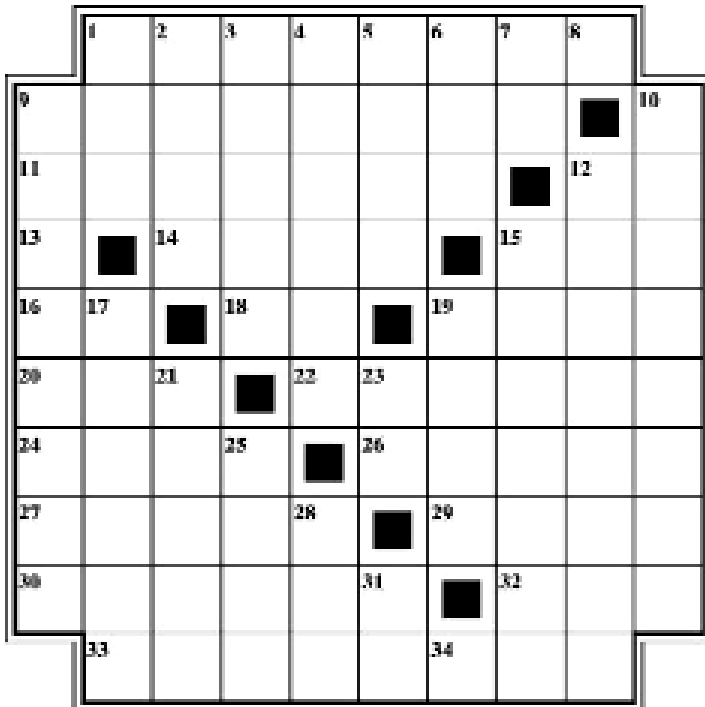
Свеукупно гледано најуспешнији су били такмичари АК Ужице који су имали победника у 5 категорија. Атлетичари Краљево уз прво место млађег јуниора Предрага Милошевића остварили су и два друга и два трећа места, а посебно су значајни друго место млађе јуниорке Невене Ракочевић и јуниора Станислава Милошевића.

"Ибарски крос" је у потпуности успео, поготово због одлично припремљене стазе, праве крос стазе, са стартом и циљем на травнатом терену Атлетског стадиона, а остатак стазе ишао поред Ибра са различитом подлогом. Крос су заједнички организовали Атлетски савез Краљево и атлетски клубови Краљево и Металац.

А. Даишевић

РАЗВЪБРИГА

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

ВОДОРАВНО

1. Врста јела (стр.), 9. Млин, 10. Двадесетпрво слово азбуке, 11. Завештање, 12. Два слова, 13. Двадесетро слово азбуке, 14. Грчки предметак у сложеницама са значењем кроз, 15. Телеграфска ознака за Штрпце, 16. Предлог, 18. Према, 19. Старшина мушког самостана, 20. Руски политичар Васиљевић Бабушкин (скр), 22. Копач руде (мн.), 24. Место код Бихаћа, 26. врста лековитог биља, 27. Град у Етиопији, 29. Повреде, 30. Која обилује вуном, 32. Шахиста Михаил, 33. Самостан

УСПРАВНО

1. Комина, 2. вавилонско божанство, 3. Просторија у коју се ставља сено, 4. Старогрчки песник, 5. Име италијанске певачице Павоне, 6. Очеви, 7. Музичка нота, 8. Прво слово азбуке, 9. Који баца варнице, 10. Светац, 12. Продавац старина, 15. Спити, 17. Језеро у средњој Азији, 19. Мртвачки лежај, 21. Господар, газда на једном афричком језику, 23. Урош Предић, 25. Вулкан у Јапану, 28. Име наше прве филмске звезде, Рина, 31. Спортски првак, 34. Двадесетдруго слово азбуке

Илија Шекуљица - АФОРИЗМИ

На почетку беше реч која није одржана.

Правди су одрешене руке, али везане очи.

Морамо сваке године
да постижемо прошлогодишње резултате,
уз мање енергије и напора.

Враћамо зајам за Србију.
Косово је његова последња рата.

Омладина данас нема пара ни за лек.
Све даде за дрогу!!!

Направише нам лепе мостове.
Сад бар имамо одакле да скачемо!

ТРИБУН

О, нема веће туге, муке и бруке
него кад највећи нерадник на свету,
опак, ко авион у бришућем лету,
постане трибун радника своје струке!

И такав се бори за радничка права,
на послу није, по улицама буче,
па његове ђаке друге профе уче,
јер он, од брига, не зна где му је глава!

Према медијима обавезе има,
ТеВе, у новинама по две – три слике,
на радост букача из његове клике,
кад веће не ради, нека ту бар све штима!

Он, заправо, ради једино што уме,
у својој струци он је табула раза,
а као трибун – зна неколико фраза,
не може човек свуда – није од гуме!

Радомир Јовановић

„ЧЕСТИТКА!“ српске раје
која се вођама на знање даје

Да нас више не лажу: „Ми ћемо - овако“!
Нека образложе, то „овако - како“!

Да долазе циркуси у наше градове,
А, да државни укине - дневне представе?

Да „демократија“ промени „пелене;
јер у Србији, несносно заудара.

Добрица Чакановић

Мирко Дуловић - ГОДИНЕ МРМОТА

Он је драстично скресао своју
тежину да би у случају потребе
лакше могао да одлепша.

Атентатор је лако успео да нам умакне.
Одмах се види наша школа!

У свету се сваке године
одржава такмичење у лагању.
А код нас једва
на сваке четири године!

ВАЖНИ
ТЕЛЕФОНИ

• МУП	92
• Ватрогасци	93
• Хитна помоћ	94
• Болница	301-988
• Тел. сметње	11977
• Телеграми	96
• Информације	988
• СОС телефон	235-706
• АМД	314-252
	324-253
	314-254
• Помоћ на путу	987
• Жел. станица	313-555
• Аутоб. станица	313-444
• Електродистрибуција	
• диспечер	322-892
• Водовод диспечер	234-455
• Топлана диспечер	314-888
	334-027
• Чистоћа централа	362-202
• Домови здравља	
• Рибница	372-070
• Женева	323-797
• Дечја поликли.н.	301-729
• Музеј	315-350
• Библиотека	321-377
• Позориште	311-211
• КУД „Абрашевић“	231-746
• Дом култ. Рибница	375-757
• Туристичка организација	
• Краљева	316-000
	311-192
• ММЦ „Кварт“	311-571
• Црвени крст	316-650
	234-770
• Црквена општина	314-033
• Хала спортова	323-181
• Ветеринарска ст.	324-295
• Такси станице	333-564
	335-960
	333-111
	319-019
	343-333
	313-313
• Макси бус	312-011
• Хотели	
• Турист	322-347
• Термал	811-366
• Ројал	354-004
• Кристал	329-140
• Пицерија Мираж	318-318
• Апотеке	
• Црвени крст	315-640
• Здравље	315-630
• Центар	315-650
• Медицински центар	
• централа	332-522
	301-988
	301-968
• Историјски архив	317-560

ХОРОСКОП

за период од 13. до 19. јануара
Пише Ружица Ракочевић
ruzica_rakocevic@yahoo.com
Скајп адреса: ruzica_rakocevic

МАЛИ ОГЛАСИ

Продајем Citroen хара караван,
дизел, аутоматик.
036/ 5816 855

Издајем намештену гарсоњеру у
Доситејевој улици.
064/ 580 62 76

Продајем плацеве у Жичи, поред
главног пута, преко пута школе.
036/ 5816 855

Издајем собу са употребом ку-
хиње и купатила (ученицима,
самцима или самицама). Насеље
Моше Пијаде.
036/ 324 655; 064/ 36 273 16

Продајем кућу са локалом 250 м²,
плац 36 ари, на магистралном
путу Крушевац – Краљево, од
центра Стопање 400 м.
037/ 727 051; 063/ 7 437 325

Издајем намештену собу са упо-
требом кухиње и купатила (ин-
терфон, интернет). Улица Обили
хева.
064/ 47 03 034

Продајем две куће у Војном на-
сељу и издајем или продајем кућу
у центру града.
036/ 353 192; 061/ 661 662

Продајем две краве, музилицу, 10
метара дрва и Заставу 128.
036/ 876 111; 876 367

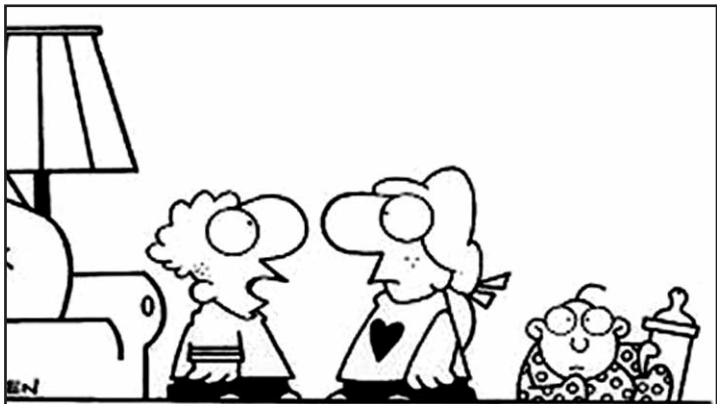
Продајем кућу и помоћну зграду,
са 40 ари плаца у Драгосињцима.
Цена по договору.
061/ 641 16 315

Привредном друштву „Фина
кућа“ доо Краљево потребни:
- комерцијалисти
Стручна спрема IV, V, VI, VII сте-
пен, са или без радног искуства.
036/ 852 153; 852 154; 852 155;
852 156 062/ 968 15 37

Издајем двособан, ненамештен
стан 56 м². ЦГ, клима, кабловска.
Улица Југ Богданова 65/ V.
061/ 19 91 281

Издајем једноособан стан у Кара-
ђорђевој улици.
036/ 352 799

Потребне две конобарице и кува-
рице. Смештај и храна обезбе-
ђени. Плата 27.000,00 дин.
063/ 324 009

Питао сам тату одакле долазе деца и он ми рече да их људи
скидају с интернета.

“АЛФА”

АГЕНЦИЈА ЗА ПОСРЕДОВАЊЕ И ПОСЛОВНЕ УСЛУГЕ

НБАРСКЕ НОВОСТИ
Маркетинг
036/312-505

Ован, 21. 3. - 20. 4.

У петак ћете само још мало бити "под ручном" иначе ништа вас неће омести нити зауставити да веома активно и срдечно проведете и овај дан. У суботу и недељу следе ситне обавезе које треба да се ураде јер у понедељак, уторак и среду нећете то моћи, али зато ћете све то надокнадити у четвртак.

Бик, 21. 4. - 20.5.

И у петак је наглашено интезивно, па ћете у суботу и недељу све то завршити и распоредити на своје место. Понедељак, уторак и среда ће вам донети нерасположење за посао или било шта што је напорно, али зато стиже четвртак са свом својом неизмерном енергијом...

Близанци, 21. 5. - 21.6.

Још један дан наглашених активности ће вас посебно окупирати у петак. А у суботу и недељу следе ситне обавезе које ће вас иритирати и замарати. У понедељак, уторак и среду следује привидно олакшање које неће бити лако изнети, а у четвртак ћете бити изузетно заузети и тако ћете све постићи.

Рак, 22. 6. - 22.7.

И овог петка ћете бити посебно посвећени кућним ситуацијама и односима. А у суботу и недељу ћете морати све то додатно да сређујете и одрађујете. Понедељак, уторак и среда доносе непожељна усаглашавања, а у четвртак ћете моћи и морати све то да докажете.

Лав, 23. 7. - 23.8.

И у петак вас чекују финансијски аранжмани везано за некретнине или породично наслеђе, а све то, у суботу и недељу ће се претворити у реализацију. Понедељак, уторак и среда доносе развлачење и замазивање свега чиме може да се одложи извршење. Међутим, у четвртак морате бити обазриви са тајнама.

Девица, 24. 8. - 22.9.

У петак вас очекује веома интезивно ангажовање које је са вишег нивоа. А субота и недеља су дани када морате све то урадити на свој начин. У понедељак, уторак и среду ћете имати принудни застој, иако ћете покушавати да све доведете у ред и нормалу. У четвртак ћете бити поново врло ангажовани..

Вага, 23. 9. - 22.10.

У петак ћете се финансијски добро снабдеи на ваш начин, користећи се нечијом галантношћу. Субота и недеља захтевају логично размишљање и пословање, а понедељак, уторак и среда су ваши дани иако постоји затегнута атмосфера. У четвртак се дешавају добро организоване тајне радње ...

Шкорпија, 23. 10. - 22.11.

И у петак можете да наставите са активностима уз велики напор јер вам се цела ситуација не допада. У суботу и недељу полако се све слеже и организује, а понедељак, уторак и среда нису за активности. Али, зато, у четвртак стижу повољне околности вези новца или некретнина.

Стрелац, 23. 11. - 21.12.

У петак све врви од активности иако је под строгим правилима. У суботу и недељу се ствари разлжу на више страна која вас притежу. Понедељак, уторак и среда дају лажни осећај олакшања и пријатељске помоћи или је све то недовољно. Четвртак је већ интезивна припрема за неку тајну.

Јарац, 22. 12 - 20. 1.

Овог петка ћете бити веома активни уз комплетно галантну организацију. Субота и недеља ће све полако довести у ред и тако спремни улазите у ову годину. Уторак и среда нису дани за завршавање обавеза, али ћете зато све то надокнадити у четвртак.

Водолија, 21. 1. - 19. 2.

У петак ћете наћи добар енергетски извор за галантно ваше напајање. У суботу и недељу ћете са лакоћом да пређете преко свих обавеза и тако стигнете до понедељка, уторка и среде када ће неке ситуације на вама сродан начин, да помогну да замажете текућу ситуацију. У четвртак се неке тајне тешко сакривају.

Рибе, 20.2. - 20. 3.

Петак доноси конкретна наглашена ангажовања што вама тешко пада. Али, спремите се за суботу и недељу који су још захтевнији што се тиче обавеза. Понедељак, уторак и среда ће вас иритирати својом развученошћу, али зато са пуним интезитетом улазите у четвртак.

Проблеми мештана Жиче

СВЕЋЕ КАО ДОПУНА РАСВЕТЕ

Почетком 21. века мештани дела Жиче немају нормално напајање електричном енергијом. - Трафостаница Жича 8 није у могућности да задовољи потребе шеснаест потрошача у близини жичког гробља.

- Електродистрибуција пред Уставним судом

Једно од основних мерила стандарда грађана је, како се то некада говорило, потрошња електричне енергије. Трошили су грађани Србије најчешће колико им је требало, не обазиру-ћи се да ли ће то моћи да плате, и тако стварали лажну слику о висини стандарда.

Ширење дистрибутивне мреже омогућило је коришћење електричне енергије и у најудаљенијим местима. Данас готово невероватно звучи податак да надамак Краљева, у реону жичког гробља, иако одавно имају струју, мештани не могу да је користе у пуном капацитету.

Због тога је још 2006. године шеснаест власника стамбених објеката са овог подручја упутило захтев Електродистрибуцији да реши лоше напонске прилике појавом капацитета или заменом трафостанице Жича 8. Пре непуних годину дана стручна екипа Електродистрибуције констатовала је да капацитет ове трафостанице не може да задовољи повећан број потрошача код којих је долазило до честих кварова беле технике и ТВ пријемника.

Дипломирани инжењер Урош Грујић је пензионер који је до 1988. године био председник Управног одбора фабрике аутомобила „Застава“. Власник је викендице која се електричном енергијом напаја из трафостанице Жича 8.

- Кад је укључен телевизор, а у међувремену се укључи још неки потрошач немате слику. Има потрошача на овом подручју који користе свеће за допуну расвете, а истовремено не могу да се укључе бојлер и телевизор – каже он.

Нестабилност напона је појачана у вечерњим сатима, а траје више деценија. Како се представници Електродистрибуције нису оглашавали мештани овог дела Жиче били су приморани да се обрате јавности, а о њиховим

проблемима је у јуну 2006. године извештавала и Телевизија Краљево. Само неколико месеци касније уследила је жалба Министарству енергетике и рударства после које је инспектор задужен за Рашки округ извршио мерење у објекту број 477.

На основу мерења закључено је да напон од 215 волти задовољава прописе, а власнику објекта са бројем 438, у коме мерење није вршено, наложено докаже да налаз није у складу са прописима.

- Испитивање је вршено у 12 часова кад је најмања потрошња. Уложио сам приговор на налаз и оспорио га из разлога што није утврдио климатске услове, није навео тип инструмента и имена људи који су представљали Електродистрибуцију, нити њихову квалификацију. Начелница републичких инспекцијских служби поништава наш захтев тврдећи да нисмо навели заводне бројеве кад смо се обраћали Електродистрибуцији. У међувремену је и

Урош Грујић

Електродистрибуција признала да су у овом реону дуги низ година лоше напонске прилике. Искористим то писмо и пошаљем инспекцији да докажем да и Електродистрибуција признаје оно што инспекција оспорава – каже Грујић.

Да би се напонске прилике стабилизовале договорено је да се изврши реконструкција електричне мреже. Услов је био да мештани учествују у копању рупа, куповини шљунка и бетонирању. Двадесет седам грађана је издвојило по 2000 динара што је износило око 1000 евра. Иако су промењени стубови и каблови, стање напона се није променило.

- Сматрали смо да смо суинвеститори, ако смо већ издвојили 1000 евра, и тражили на увид записник о техничком прегледу и употребну дозволу. До данас нам то нису дали, а не могу ни да нам дају ако нису задовољени прописи.

Нису нам дали било какав податак, ни о стању напона у објектима после реконструкције – каже Грујић.

Како у Електродистрибуцији није могао да дође до тражених података Урош Грујић је био принуђен да се обрати суду, а на рочишту чуо изјаву овлашћеног представника Електродистрибуције да мештани уопште нису учествовали у финансирању реконструкције електро мреже. У октобру 2010. године постављен је још један кабл, али прописан и стабилан напон није обезбеђен.

- Напон је толико слаб да у вечерњим сатима слободно можете да гледате у сијалицу, а да би се напунио мобилни телефон потребна су читава два

сата – каже Грујић.

У оваквој ситуацији Грујић је крајем септембра 2010. године поднео Електродистрибуцији захтев да му се умањи обрачунска снага, бар у месецима у којима се објекат не користи и када нема потрошње електричне енергије. Како одговора на захтев није било, а нема ни евиденције о пријему, принуђен је да покрене иницијативу за оцену уставности тарифног система за обрачун потрошње електричне енергије.

- Дошао сам до тарифног система и погледао. У новом ценовнику не стоји нигде цена струје за потрошњу од 0 киловата. Избегли су то. Накнада за мерно место, односно бројило, плаћа се у једнократном износу сваког месеца као и месецима када нема потрошње електричне енергије – каже Грујић и подсећа да у Србији око 500 хиљада објеката током већег дела године нема потрошњу електричне енергије. Ипак се од њих годишње наплати око милијарду динара. Додатних шест милијарди динара наплати се од преосталих три милиона и 490 хиљада потрошача, преко цене за утрошену енергију.

Подршка за подношење иницијативе за покретање поступка пред Уставним судом стигла је и од Покрета за заштиту потрошача. Од Уставног суда се очекује да неуставном прогласи одредбе

које Електродистрибуција Србије користи за увећање дохотка, а које нису резултат рада.

Основ за оцену уставности су правила у тарифном систему помоћу којих продавац електричне енергије увећава приходе на штету грађана, а која нису настала из анализе постојећих напонских прилика, већ мерењем највеће активне снаге у објектима близу трафостаница, становима и кућама у којима је обезбеђен прописан напон и са уграђеним аутоматским осигурачима.

Није утврђена и не постоји одговорност продавца уколико не испоручује одобрену обрачунску снагу, а од купца наплаћује као да је испоручена највећа вредност активне снаге, односно вршеног оптерећења. При томе купац има право да захтева смањење обрачунске снаге, а да за то сам сноси високе трошкове утврђивања чињеничног стања.

Уставном суду Србије посебно се указује да су грађани у сеоским и приградским насељима изложени уценама од стране локалних електродистрибуција, јер се почетак реконструкције или изградње нове електричне мреже, условљава личним учешћем у финансирању и физичким радовима. Као доказ наведен је пример мештана Жиче који су финансирани реконструкцију два километра електричних линија, а да проблем нису решили.

Од Уставног суда Србије очекује се да размотри предмет и одлучи „у интересу много незадовољних и понижених грађана који су принуђени да измирују високе трошкове који не одговарају квалитету добијених услуга“. У супротном биће принуђени да се обрате међународним институцијама, као што је Суд у Стразбуру.

Агенција за заштиту потрошача је већ расправљала о овом проблему, а ускоро се очекује заказивање посебне

Путописанија

ГЛЕДИЋКЕ ПРИЧЕ

Кажу да од центра Гледића до Крагујевца, Краљева и Врњачке Бање има равно по 27,5 километара.

Да се дође до оног места одакле треба метар развлачити, мора човек подоста да се намучи. Тачније, да намучи онај четвороточкаш који га ка Гледићу вози. Да савлада оне силне неравнине и крпеж на асфалту, оне удолине које се по добро осете кад се преко њих прелази. Истине ради, сваки пут пред изборе пресвуче се овај пут (у предизборним обећањима) новим асфалтом, па милина њим јездити. Тако било увек пред изборе, па ће, ваљда, тако бити и пред ове изборе који долазе.

Елем, Гледић.

У засеокима Ђула, Јабланац, Колонац и Острог сместио својих стотинак домова и око триста мештана. Ако ћемо о неким списковима да зборимо, имао Гледић 1948. године 284 куће и 1.372 становника. Данас кућа онолико колико поменисмо, а земље читавих 4.000 катастарских јутара.

У неким поратним временима, у годинама кад руководству пало на памет да морамо да постанемо индустријска земља, па сељане малтене пушком терали са њива у фабрике, запарложила се и земља и људи. Па многи људи воћнаке посекали, многа се стабла сама од себе и од небриге осушила, откупа нема, а што се сточарства тиче ретка стада се по ливадама беласају. Колико да у неку разгледницу Гледића стану кад о свиленоруним стадима беседимо. А у ону разгледницу, другом бојом обојеном, она река која зна да запенуша почесто, па однесе све са собом.

Али, хајде мало и веселом бојом да обојимо ово приповедање.

Изградили се на реци нови мостови, асфалтом се Гледић са Крагујевцом повезао тамо преко Бајчетине, реконструисали нисконапонску мрежу, асфалтирала игралиште там' код школе, асфалтирала центар и много чега другог порадили на бољитак села, како рече председник Месне заједнице Зоран Тијанић.

Не може им река ништа

Истине ради нема у селу Дом културе, нема културно-уметничко друштво, ни спортски клуб, па млади слободно време проводе у Краљеву или Крагујевцу, како је коме на вољу. Али, у плановима месне заједнице је изградња летње позорнице и којечега другог. А уз то, после онога што је до сада урађено на главним путевима, остају они радови на путевима по сеоским малама. Имају, кажу, за ово и обећања од челних људи града. Добро, да поверујемо у речи да ће и ови путеви досањати добар макадамски пут, барем, ако због неких разлога не буду пресвучени асфалтом. Да поверујемо. А да ће у основној школи поново жагорити осамдесетак ученика - не можемо, ма колико то желели. Јер, у овој школи (која је подручна школа оне осмогодишње у Годачици, која име Олге Милутиновић носи) основаној 1912. године, некада брујало од ученичких гласова. Онда, кад овде за учитеља постављен Младин Тијанић, кога под надимком Тирке познаје цео овај крај, било седамдесетак ђака. У овој школи, у којој и пензију стекао и дочекао. Данас у школским клупама ни једног ученика, школом тишина царује, време зидове нагриза и у полусећања потискује дане и године кад школа била и Дом културе, и зачетник свега новог и напредног у селу. Самује школа која би, да је среће, до године век трајања обележавала уз жагор ученика и слављеничке беседе.

Помену у разговору председник Месне заједнице и Удружење произвођача ракије

Зоран Тијанић, председник МЗ Гледић

„Црвена ранка“ (чији је он председник) и ону ракију из Ракије, Засеока из кога, од оних преодавних година 17. века кад се породица Ђусић доселила, од Петра и Лене до ових данашњих потомака, из казана тече најбоља ракија. Она, чија се тајна справљања преносила с колена на колено, са генерације на генерацију. Хујале године и векови од доласка Ђусића на гледићке пределе и у засеок Ракија, оне прастаре казане „лепарац“ и „скопљанац“ заменили други, али увек најбоља ракија из Ракије. За помози Боже, за крсно име, за свету Тројицу, четири стуба Јеванђеља, петозарне мученике, да добро прошета домом, а зло да побегне, за добродошлицу и виђеније, за здравље домаћина и домаћице, за живот и здравље омладине, за здравље кумова крштених и пријатеља поштених, за пословођеније... и како се све не називају оне здравице које се по реду нижу у Шумадији кад се рођаци и пријатељи окупе...

Младин-Тирке Тијанић, пензионисани учитељ

Тако у засеоку Ракија у центру села кафана, задружни дом који одавно врата закантичио, спомен-чесма на којој слова палих бораца одавно избледела, па ограда добро дошла да се причека аутобус који село са Краљевом повезује. Повезује. Баш као што воденица у дну села до које до-зла-бога лош пут води, прошлост са садашњошћу повезује.

Она воденица, која име добила по четничком капетану из другог светског рата Милораду-Милу Васићу, који не састави ни тридесет година кад живот власторучно оконча. Самује Васићева воденица - штаб Прве жичке бригаде у ратним данима. Беле се обновљени зидови изнад воденице и плоча блиста на којој они који седиште штаба обележише написаше:

Жив сам, селе, и још бићу, ево мене у Гледићу...

Самовала Васићева воденица у дану кад је походисмо. Али, се украј ње свет једном годишње окупи. Парастос изгинулим припадницима Краљевске војске у отаџбини да одрже, о неким давним (али, богами, и овим данашњим) временима да прозбори и неке недопричане приче да доврши.

Елем, тако.

А она друга прича у центру Гледића. О крчми у којој се, век и више од века, и пило и луповало, продавало и куповало, и свађало и мирило, свадбе јесење уговарале, музика одјекивала и страначке вође говоре држали. Времена и године протекле као воде Гледићке реке, па данас у њој успомене царују. Нема домаћице Наде, која осмехом госте дочекивала и испраћала.

Завађене мирила. Преселила се Нада с оне стране сунца, па сада у некој од небеских крчми са гостима другује. По зидовима делићи живота на фотографијама, сачуваним у просторији народне рукотворине, да о временима давним зборе, дух и дах прошлог лебди под сводовима. И столови поређани госте да дочекају, и Надин син Милоје-Бага Милутиновић који посао мајке наставља и тамо поред старе крчме нов локал гради. Биће то, како рече, хотел са двадесетак соба, биће ту модерно намештаја и других чуда савремене технике. За ове модерне номаде који светом језде. Али, опростите, ја бих, да се може, опет кафу из Надиних дрхтавих руку, њене бих топле речи и осмех, онај дух који се просторијом ширио док Нада за шанком и између столова пословала. Па и ове речи као реквијем за особу која је била и више од власнице кафане...

У Гледићу, кад га накратко посетисмо, пред Тијанићевом кафаном ватра се ражарила и овца окретала онако како и треба да се окреће кад мајстор посао надгледа, у земљаном лонцу се свадбарски купус крчкао да се презабогаји док печење не стигне, а у просторији карте пљуштале и она обавезна пецања противника и навијање кибицера. Све док „ћага“ пажљиво резултат бележио. Поред пећи бубњаре и шанка на коме, као на изложби, флаше поређане и разно-разна пића се нудила. Највише, како и треба, гледићка ракија. Она која три језика говори, како наш народ каже...

М.Ј.П.

Једанаест година твојим именом почињу и завршавају се наши дани

Милан Радуловић

дипл. економиста
2001 – 2012.
из Врдила

Био си доброта и радост, био си све што се може пожелети.
Ох, Милане наш никада те нећемо преболети.
Тихо и чежњиво плачемо у мраку,
чекамо твоје кораке, тражимо твоје погледе,
твој глас, осмех и загрљај, срећо наша највећа на свету.

Онај ко је волео није заборавио, онај ко је заборавио, није волео,
онај ко је волео па заборавио тај је заборавио како се воли.
Ти никад нећеш бити заборављен, јер си вечно вољен.

Оковани тугом, залеђени празнином узалуд чекамо те жељни.

Мајка **Милка**, отац **Доле**, сестра **Маја** и нана **Сибинка**

ВРЕМЕПЛОВ

ДОГОДИЛО СЕ У ПЕРИОДУ ОД 20. ДО 26. ЈАНУАРА

20. јануар

1876. — На Цетињу одржана прва конференција Црвеног крста Црне Горе.

1990. — У Београду одржан последњи конгрес Савеза комуниста Југославије, 14. Ванредни конгрес СКЈ. Због неслагања у решавању кључних проблема југословенске заједнице, словеначка и хрватска делегација напустиле скуп, што је био крај Савеза комуниста Југославије, а многи сматрају да је тиме почео распад СФРЈ.

2003. — Бивши председник Србије Милан Милутиновић предао се Трибуналу у Хагу, пред којим је оптужен за злочине на Косову током 1999.

2008. — Први круг председничких избора у Србији, изашло око 61% грађана, што је највећа излазност забележена, откад их посматра Цесид. Кандидат СРС-а, Томислав Николић је освојио преко 39%, а кандидат ДС-а и актуелни председник, Борис Тадић, око 35%, остали испод 10%.

21. јануар

1942. - Мађарски фашисти у Другом светском рату у Новом Саду спровели рацију и у наредна два дана убили и бацили у

Дунав 1.300 новосадских Јевреја, Срба и Рома.

1993. — Хрватске снаге напале територију Републике Српске Крајине у зонама под заштитом Уједињених нација у намери да заузму Масленички мост, аеродром „Земуник“ код Задра и брану Перућа.

2000. — Први официри Косовског заштитног корпуса положили заклетву у Приштини. КЗК формиран трансформацијом ОВК који је од 1996. вршио оружане нападе на полицијске станице Министарства унутрашњих послова Србије на Косову и Метохији, а током 1998. и 1999. ушао у отворен сукоб са српским снагама безбедности. Срби са Косова и Метохије одбили да уђу у КЗК.

22. јануар

1993. — После годину дана релативног мира, поново се распламсао рат у Хрватској, када су хрватске снаге напале крајишке Србе у зонама под заштитом Уједињених нација. Председник Републике Српске Крајине Горан Хаџић прогласио ратно стање и затражио помоћ Југославије, а у Србији почела присилна мобилизација српских избеглица из Хрватске. Паравојне

формације Жељка Ражнатовића Аркана и капетана Драгана из Србије стигле на хрватско ратиште.

2001. — Југославија добила статус специјалног госта у Савету Европе, као знак подршке демократским променама у земљи по одласку са власти Слободана Милошевића, у октобру 2000.

2002. — Босна и Херцеговина постала пуноправан члан Парламентарне скупштине Савета Европе.

23. јануар

1997. — Београдски студенти ватрометом, пиштаљкама и трубама обележили 100. сат непрекидног стајања пред полицијским кордоном у Коларчевој улици, у центру Београда. Полиција 24. децембра почела да спречава студентске и грађанске антирежимске демонстрације које су почеле 20. новембра због фалсификовања резултата локалних избора у Србији.

2010. — У Саборној цркви у Београду устоличен 45. поглавар Српске православне цркве патријарх Иринеј.

24. јануар

1937. — Краљевина Југославија и Бугарска потписале су пакт о вечном пријатељству.

1994. — Програмом Драгослава Аврамовића заустављена хиперинфлација у СРЈ.

2003. — Влада Републике Српске позвала је све оsumњичене за ратне злочине, укључујући и бившег председника РС Ра-

дована Карацића, да се добровољно предају Хашком трибуналу.

25. јануар

1874. — Сима Лозанић је постао редовни професор на катедри за хемију и хемијску технологију на Великој школи у Србији.

1899. — У Пожаревачком затвору је умро српски револуционар и публициста Васа Пелагић, један од првих поборника идеје социјализма у Србији и на Балкану. Био је плодан и популаран писац, а радови објављени за његовог живота штампани су у 250.000 примерака.

1904. — У Београду је почео излазити дневни лист „Политика“, чији је оснивач и први уредник био Владислав Рибникар.

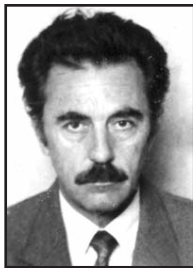
2001. — ДОС формирао Владу Србије, прву после десетогодишње власти СПС-а.

26. јануар

1699. — Потписан Карловачки мир, којим је после 16 година окончан рат Турске и Свете алијансе. Споразумом који су у Сремским Карловцима с Турском склопиле Аустрија, Русија, Пољска и Венеција Турци изгубили Угарску, Славонију, Лику и Банију, задржали Банат и део Срема до Митровице. Венеција добила средњу Далмацију, Боку которску до Рисна и Мореју.

1935. — Изашао први број београдског недељника „Недељне информативне новине“.

Сећање
24.01.2007 – 24.01.2012.

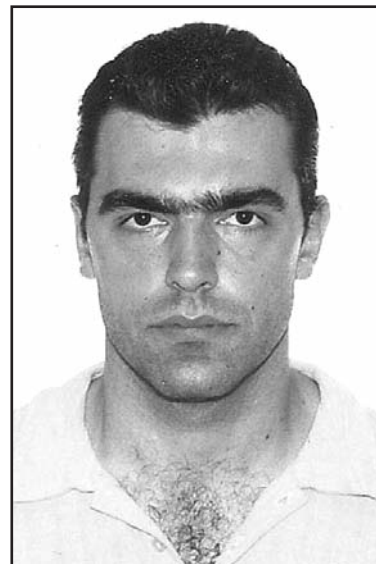
Душан В. Барлов

психолог у пензији
из Краљева

Прошло је пет година и све се променило.
Само је туга остала иста. Сећање на тебе траје и остаје.

Твоји: супруга **Младена**, синови **Станко** и **Слободан** са породицама

27. јануара у 13 часова даваћемо
шестогодишњи помен
нашем драгом

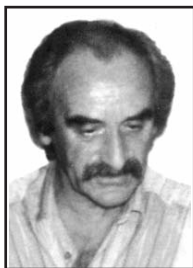

Николи Урдов

Само ми који те волимо,
знамо колика је туга у нашим срцима.

Твоји: **мама**, **Марко** и **Елена**

20. јануара навршава се двадесет једна година од смрти нашег

Љубише Лукића - Перке -

Прођоше године, а као да си јуче био ту.

Твоји: **Весна**, **Звонко**, **Игор** и **Никола**

22.01.2012. године навршава се шест година од смрти наше вољене

Радојке Секулић

учитељице у пензији
2006 – 2012.

Вечно је у нашим срцима и мислима.

Ћерка **Мила**, син **Влада**, унуци: **Мића**, **Жића** и **Јелена**, зет **Жика**

Мила Рашковић

19.01.2001 – 19.01.2012.

Још један 19. јануар дође, једанаеста година како ниси са нама,
нема твог гласа, смеха, твојих топлих очију и руку да нас загрле.
Али док има нас, има и тебе у нашим срцима и мислима.

Заувек твоји: супруг **Мане**, ћерке **Драгана** и **Данијела**,
унук **Михајло** и унука **Теодора**

26. 01. 2012. навршава се четрдесет
дана од кад нас заувек напусти

Мирко Петровић

Његова доброта остаће вечно
у нашим срцима
и чуваћемо га од заборавља.

Ожалошћена породица **Петровић**

Радисав Терзић

У срцу вољен,
у души незаборављен.

Твоји најмилији

Сећање на наше драге родитеље

Прошло је четрдесет пет година
од смрти нашег оца, деде и прадеде

Прошло је двадесет четири године
од смрти наше мајке, баке и прабаке

Добривоја

Видић

Милке рођ. Дукић

из Чибуковца

У вечном сећању ваше деце, унука и праунука
Властимира, **Катарине**, **Илинке**, **Дринке** са породицама.

Хвала вам и нек вас анђели чувају

КОШАРКА**АГРОЖИВ Кошаркашка лига Србије****МЕГА ПОРАЗ КРАЉЕВЧАНА**

- У мечу 15. кола и првом сусрету у 2012. години Слога-Мега Визура 67-87. – Најслабије издање краљевачког прволигаша ове сезоне. – Солидан деби америчког центра Џејмс Томаса Тајлера.
– После три узастопна пораза пред Слогиним кошаркашима два везана гостовања.
– У суботу (19ч) Слобода (Ужице)-Слога

Ни два пораза са којима су завршили претходну календарску годину, ни потпуна промена играчког кадра, ни хладно време, ништа није могло да застави поклонике кошарке у Краљеву и навијаче Слоге да у суботу испуне "Кутију шибица" и пруже подршку својим љубимцима. Нико није слутио да "бели" не могу да победе Мега Визуру, о убедљивом поразу да и не говоримо. Ипак, то се догодило! Ни најбољи хроничари спортских збивања у граду на Ибру не могу да се сете да ли је и када Слога у КЛС поражена на свом терену са 20 поена разлике. Убеђења смо да до суботе и није, али увек постоји први пут.

Мега Визура је просто де-молирала Краљевчане пред око 1.000 ватрених навијача. У свим параметрима Београђани су били бољи састав, играли су мирније, зрелије, имали сигурнију руку, нису срљали, док су Слогини кошаркаши изгорели у жељи да скоро пред пуном двораном врате победнички низ из првог дела сезоне. Податак да је домаћин промашио 11 слободних бацања и имао очајан шут за три поена 5 од 29, довољно говори о овом мечу. У првом полувремену Слога је повела 4:2 и занимљиво да је то било и једино вођство Краљевчана у овом сусрету. Пулени Владе Вукоичића већ у 6. минуту имали су вођство од 16:11, а пред сам одлазак на велики одмор први пут стекли и двоцифрену предност - 47:36. Све конце и игре гостију у својим рукама држао је искусни Бранко Милисављевић, али вреди поменути и сјајан деби јуниорског репрезентативца Ненада Миљеновића који је утакмицу одиграо на изузетно високом нивоу. До краја меча разиграо се и горостасни Чантекин и Мега Визура није имала проблема да стигне до 11. првенствене победе. То је било извесно већ у 27. минуту када су Београђани први пут

Слога – Мега Визура 67 – 87 (21-25, 17-22, 8-19, 21-21)

Хала спортова Гледалаца: 1000 Судије: Пецељ (Нови Сад), Весковић (Београд), Хеђеши (Вршац)

СЛОГА: Мијатовић 12 (8-4, 8-1, 6 ск), Поповић 7 (4-0, 8-2), Сићевић, Вулегић 7 (4-3, 1-0, 5ск), Тајлер 14 (8-4, 12-6, 7ск, 5 ил), Ристић, Тресач 12 (1-1, 7-1, 6 ас), Јаховић 2 (2-1, 2-0), Јевђић 5 (2-1, 3-1), Кесар, Марела 8 (3-3), Бјелић.

МЕГА ВИЗУРА: Милисављевић 21 (9-7, 5-2, 6 ск, 4 ас, 5 ил), Јокић 9 (3-2, 1-1), Миљеновић 10 (10-4, 1-0, 7 ск, 4 ас), Цветковић 3, Матовић 9 (3-1, 2-1, 5 ск), Рељић, Луковић, Вујовић 5 (4-2), Чантекин 17 (11-7), Риверс 3, Маравић, Бојић 10 (5-4, 4 ил).

стекли 20 и више поена предности - 64:43. У Слогиној игри није било расположеног играча, иако је новјалија Американац Тајлер забележио 14 поена од чега 13 у првом полувремену. Ипак, све виђено од стране пулена Зорана Миловановића не заслужује прелазну оцену и мораће много тога да се промени да би у наредним утакмицама Слога личила на тим из првог дела првенства.

- Овове се свакако нисмо надали. Веровали смо да можемо до тријумфа, напорно радиле, спремали се, али очигледно да су играчи сагорели у тој превеликој жељи да навијачима приуште добру представу и победу. Податак да смо шутнули 29 пута за три

поена, са очајним процентом успешности, да нисмо успели да постигнемо 80 и више поена што је наш просек ове сезоне, да смо промашили 11 слободних бацања... једноставно пораз се није могао избећи. Наравно, још теже пада што је пораз овако убедљив, прави дебакл - разочарано прича Зоран Миловановић тренер Слоге.

Деби Американаца Тајлера, најфикаснијег у домаћем тиму са 14 поена, пао је у сенку лошег издања целог тима.

- Не знам како бих објаснио шта се десило у мечу са Мега Визуром. Гости су одиграли одлично, скоро без грешке, а ми нисмо постојали на терену. Срамота ме је због публике која је дошла у великом броју и пружила снажну подршку, а како смо им вратили!?! Нема речи оправдања, не памтим да је Слога некада у Краљеву изгубила са 20 разлике. Нечувено! - није могао да нађе праве речи да објасни трећи везани пораз свог тима, други у Краљеву ове сезоне, Александар Јевђић који је после утакмице, долазећи на прес конференцију, морао да истрпи и прозивке навијача који су дуго остали пред клупским просторијама.

Оно што краљевачким кошаркашима не иде у прилог јесте распоред, јер у наредна два викенда Слога гостује у Ужицу и Чачку.

- Морамо да се погледамо у очи и да у наредним утакмицама пружимо 200 одсто својих могућности како би смо се вратили на прави пут. Сада морамо да покажемо карактер озбиљног тима, што Слога сигурно јесте. Неће бити лако, али имамо квалитет за сам врх табеле и учинићемо све да то и докажемо – закључио је Јевђић.

После свега виђеног лако је бити паметан и критиковати. Слогини кошаркаши су подбацили, одиграли лоше и пораз заслужили. Али, то је тек једна утакмица и прилика за правни ће бити. Немогуће је променити целу петорку, рачунајући и повређеног Јовића

Слога је наступила у суботу без шест играча, са неколико нових лица, а за игравање и прави баланс потребно је време. Сигурно је да ће сви у Слоги имати неколико непреспаваних ноћи, али уз много рада Краљевчани се могу вратити на победничке стазе.

У суботу (19ч) Слога гостује ужичкој Слободи. „Ере“ од повратка на елитну сцену нису победиле Слогу, па би било лепо да се та традиција настави.

- Слобода је добар тим, тренутно без резултата, али ће учинити све да нам се реваншира за убедљив пораз на нашем паркету. Потребно је да се психички спремимо, да заборавимо на претходне утакмице и да смирено уђемо у овај важан меч. Ако одиграмо како овај тим може и мора, победа нам неће измаћи. Није лако, променили смо много играча, за све је потребно време – закључује Зоран Миловановић тренер кошаркаша Слоге.

А. Даишевић

Фото: М. Радовановић

Резултати 15. кола: Напредак Рубин - Слобода 72:68, ОКК Београд - Војводина Србијагас 80:84, Пролетер Нафтагас - Железничар 68:81, Смедерево 1953 - Раднички Баскет 82:88, Металац - Тамиш 75:67, Борац - БКК Раднички 61:59, Слога - Мега Визура 67:87

1	Војводина	15	13	2	28
2	Мега Визура	15	11	4	26
3	БКК Раднички	15	10	5	25
4	Борац	15	9	6	24
5	Радн. Баскет	15	9	6	24
6	Тамиш	15	9	6	24
7	Слога	15	9	6	24
8	Смедерево	15	9	6	24
9	ОКК Београд	15	8	7	23
10	Металац	15	5	10	20
11	Железничар	15	4	11	19
12	Слобода	15	4	11	19
13	Напредак	15	3	12	18
14	Пролетер	15	2	13	17

КОШАРКА

Још једна неочекивана одлука руководства Кошаркашког клуба Слога

СМЕЊЕН ЗОРАН МИЛОВАНОВИЋ

- После пораза од Мега Визуре у Краљеву УО клуба сменио досадашњег тренера незадовољни резултатима у последњим утакмицама. – Нови тренер, бивши играч Слоге из златних осамдесетих, Драган Гаги Стефановић

У Кошаркашком клубу Слога никада није досадно и увек има но-вих вести. Ове сезоне тема су углавном били играчи, одласци оних са отвореним уговором и доласци нових, као и прича о хроничној беспарици која је у једном тренутку претила да прекине све активности Слоге. После слабе партије против београдске Мега Визуре и убедљивог пораза, УО „белих“ заседао је пар дана и донео више него неочекивану одлуку да смени досадашњег тренера Зорана Миловановића.

- Процена је да екипа има потенцијал и лепу прилику да се домогне Суперлиге и дуела са нашим најбољим тимовима. У последњих неколико утакмица, тачније последње три, тим није показао оно што се очекивало, изостали су резултати и донели смо одлуку да нешто променимо. У овом случају тренера Миловановића, јер сматрамо да је екипи потребна нека шок терапија, нешто што ће продрмати и покренути екипу. О свему ћемо више говорити на прес конференцији коју ћемо заказати ових дана када ћемо обавити и промоцију новог тренера, такође из редова бивших играча Слоге, Драгана Стефановића – нагласио је у краткој телефонској изјави Радослав Комадинић председник КК Слога.

Када се мало сагледају ствари смена досадашњег стратега Слогиних кошаркаша и није изненађење. Актуелно руководство Слоге је од свог постављења урадило много добрих ствари и неких необјашњивих, а тичу се тренера. Прво је смењен Милош Пејић у тренутку када је тим изборио опстанак у лиги што је и био циљ клуба. Екипу је пар кола водио Владимир Дашић, али ни њему није дата шанса, па је помпезно новинарима представљен Бојан Кусмук као стратег на дуже стазе и са новим концептом.

На крају концепт је остао исти, клуб је функционисао без новца, али је остао у лиги, недостајала је победа за Суперлигу и један кош за учешће у Балканској лиги ове сезоне. Кусмук није остао тренер под објашњењем „да му је истекао уговор“ (као да се уговори не могу

Зоран Миловановић продужити!), а доведен је Зоран Миловановић и са њим је потпи-

сан двогодишњи уговор чиме Слога коначно почиње да ради на дуже стазе. Тако се мислило све до 17. јануара када је уследила нова смена.

- Ја сам дете овог клуба и сигурно да нећу потезати неке грубе речи, барем не у овом тренутку. Остајем уз Слогу до краја живота. Што се смене тиче благо да кажем изненађен сам, јер све што смо до сада урадили је за похвалу, а не смени. Имали смо један другачији концепт, сада видим да је то била празна прича. Преузео сам екипу, истрпео константне одласке и доласке играча, повреду Стефана Јовића који је у том тренутку био најтраженији кошаркаш на овом

простору. Остварили смо девет победа, доживели шест пораза, налазимо се у врху табеле, а крајњи циљ опстанак у лиги смо скоро обезбедили. И све то без новца, односно уз невероватна одрицања. На крају добијам информацију да сам смењен и искрено баш чекам одговор надлежних ЗАШТО? – нагласио је Зоран Миловановић коментаришући смени са места првог тренера Слоге.

Својевремено је краљевачка фудбалска легенда Милутин Јакић у једном интервјуу рекао да „у Краљеву само успех не праштају“! Сада се показало да је био у праву, јер по свему што је урадио, како се понашао, како је представљао

клуб, какав је имао однос са медијима, колегама, играчима Зоран Миловановић је заслужио награду, а не смени. Ипак, у Слоги је све могуће.

Нови стратег краљевачког прволигаша биће Драган Гаги Стефановић који се тако после неколико година враћа на кормило „белих“. Све ово време он је био у Слоги, често и као сарадник стручног штаба, тако да екипу познаје и биће му олакшано да ради. Деби ће имати на првом од два узастопна гостовања, у Ужицу против домаће Слободе (субота 19ч).

А. Даишевић
Фото: М. Радовановић

Прва лига Србије за одбојкашице

СМЕНА НА КОРМИЛУ „ШАРМЕРКИ“

- Последње место након првог дела првенства и нешто слабије игре утицале да дође до тренерске смене

Одбојкашице Гимназијалца завршиле су први део сезоне Прве лиге Србије на последњем 12. месту са две победе, девет пораза и 7 освојених бодова. Претпоследњи Нови Сад такође има 7 бодова, али победу више од „шармерки“, Клек има исто број победа као Краљевчанке, али и 8 бодова, док нишки Студент на 9. месту има 11 бодова. Позиција која гарантује опстанак у лиги, осмо место, за сада припада крагујевачком тиму Смеч 5 са 4 победе и 12 бодова. Управо су Крагујевчанке први ривал Гимназијалца на старту другог дела сезоне, а у клубу из Доситејеве улице новогodiшња и божићна пауза протекла је прилично бурно.

Позиција на табели, као и нешто слабије партије од очекиваног утицале су на Управни одбор Гимназијалца да донесе одлуку о промени тренера првог тима. Уместо Анђелке Тијанић, која је у Гимназијалцу од оснивања 2006. године и за чије име су везани сви резултати овог тима, улогу првог тренера преузела је Соња Мојсиловић која је до сада радила као први сарадник у стручном штабу „шармерки“.

- Морали смо да нешто променимо, да покушамо ту „шок терапију“ како би екипу тргли и

покушали у другом делу сезоне да изборимо опстанак. Од постојања Гимназијалца нисмо посегли за оваком мером. Анђелка Тијанић је од оснивања у клубу, постигла је много, али једноставно дошло је време да се нешто мења, да покушамо да покренемо ствари, јер евидентно не функционише све како смо замислили и планирали – каже Мирослав Видић председник ОК Гимназијалца.

Ново решење је нађено у клубу?

- Размишљали смо дуго, требало је наћи тренера са лиценцом како би могао да води екипу у Првој лиги. Одлучили смо се за Соњу Мојсиловић која је такође у клубу од оснивања, која одлично познаје екипу, па ће ова промена сигурно проћи безболније. Комплетан Управни одбор дао је новом тренеру пуну подршку. Циљ је да екипа покуша да избори опстанак, али нема пресије. Чека нас тежак задатак, неће бити лако, али и ако не успемо, одбојка се игра и у Другој лиги. Ствараћемо тим који би у наредном периоду поново играо у Првој лиги и имао значајну улогу. У сваком случају борба почиње. Позивам све поклонице одбојке да нам помогну, јер опстанак Гимназијалца у прволигашком друштву је интерес и кра-

љевачке одбојке – закључује Видић.

Одлука УО краљевачког прволигаша тешко је пала досадашњем тренеру, али је прихватила као прави професионалац.

- Гимназијалац је најважнији – каже Анђелка Тијанић и наставља: - Није ми лако било да прихватим одлуку руководства, ипак сам основала овај клуб, све што се дешавало са Гимназијалцем прешло је преко мојих леђа, али схватила сам све добронамерно. Циљ је да се екипа мало размрда, покрене и ја им желим пуно успеха. Бићу уз тим, бодрићу их са трибина и верујем да можемо да изборимо опстанак. Остајем у Гимназијалцу, радићу са децом, са најмлађима, имамо много такмичења млађих категорија и ту ћу стварати играче за први тим. Враћам се самом почетку – закључила је Анђелка Тијанић.

Сви резултати Гимназијалца су везани за име досадашњег тренера, вртоглави успон од Регионалне лиге, преко Друге до Прве лиге Србије за само три године је печат Анђелке Тијанић.

У међувремену, под командом Соње Мојсиловић и њеног сарадника Ненада Димића екипа Гимназијалца је наставила са напорним радом, а одигране су и две кон-

тролне утакмице. Екипа је претрпела одређене промене, Ивана Гогић више није члан Гимназијалца, па ће Анђелка Тијанић преузети улогу првог техничара, док ће њена имењакиња Јовановић бити другу техничар, а Милица Јаковљевић је лиценцирана као други коректор.

- Како кажу старије колеге не можете да бирате тренутак када ћете постати тренер. И мене је изненадила одлука руководства, али у питању је интерес клуба и тако сам ново постављање и прихватила. Тим добро познајем, имамо одређених измена, али радиле смо добро и надам се најбољем. Имамо добар распоред, једну утакмицу више код куће и верујем да је то наша предност. Добра ствар је што нема притиска да се нешто мора по сваку цену, имамо младу екипу и када игра без оптерећења игра најбоље – у првом обраћању медијима каже Соња Мојсиловић нови тренер краљевачког Гимназијалца.

Деби на клупи „шармерки“ Соња Мојсиловић ће имати у суботу (19:30ч) у сали ЕСТШ „Никола Тесла“ када у госте Гимназијалцу долази крагујевачки Смеч 5.

А. Даишевић

ФУДБАЛ

Краљевачки фудбалски прволигаш почео са припремама за други део првенства

СЛОГИН ТРЕНИНГ ПО ВЕЈАВИЦИ

- На првом тренингу играчи који су јесенас наступали у белом дресу. – За сада без појачања, клуб напустили резервисти Немања Настић и Драган Ђуровић. – Уводна недеља рада на Градском стадиону, чека се став Управе по питању припрема ван Краљева. – Први контролни меч 1. фебруара против Новог Пазара

Према плану и програму стручног штаба, фудбалери Слоге су у недељу пре подне имали прозивку и први тренинг у склопу припрема за наступајући пролећни део првенства Прве лиге Србије. Драгану Јовановићу и његовим сарадницима одазвали су се сви играчи који су изнели терет обавеза у јесењем делу првенства, а оправдано су изостали Дарко Дринић, Емир Ровчанин и Слободан Никачевић. Нових лица, односно појачања није било, али су први тренинг одрадили повратници са позајмица Миловановић, Вулић и Пантовић.

Све је обрадовао повратак у тренажни процес изузетно талентованог нападача Николе Радовића који се више од годину дана борио са тешком повредом колена. Иако је температура била увелико испод нуле, а снежна вејавица покорила град на Ибру, први тренинг је одрађен несметано.

- Желим вам све најбоље у Новој години, пре свега пуно здравља, да вас мимоиђу повреде и болести. Одрадили сте одличан посао у јесењем делу сезоне, вратили веру код навијача у клуб и фудбал у Краљеву и зато су сада наше амбиције далеко веће. Борићемо се за прва два места које воде у Суперлигу. Нисмо ништа слабији од осталих ривала. На позицији смо која даје реалне шансе да се домогнемо врха табеле. Наравно, коначну реч даће финансијер клуба, али верујем у вас и мислим да можемо да остваримо до сада недосањани сан - поздрављајући окупљене играче, тренере, новинаре и госте нагласио је Мирослав Карапанчић председник краљевачке Слоге.

Стратег "белих" био је кратак у свом првом обраћању фудбалерима.

- Чека нас много посла, неће бити лако, али ја сам вас упознао за протеклих шест месеци и знам да можете, да сте спремни да издржите све на-

поре који вас очекују. Првих седам дана биће увод у прави рад који нас очекује, али нећемо дангубити, упркос лошем времену одмах ћемо прионути на посао - нагласио је Драган Гацо Јовановић шеф струке краљевачке Слоге.

Уследио је аплауз и честитање голману Александру Божовићу, најбољем спортисти Краљева за 2011. годину, а онда су истрчани и први кругови на Градском стадиону.

- Морам да нагласим да сам задовољан што су сви фудбалери из првог дела сезоне ту. Оправдано су изостала тројица који ће већ данас бити у тренажном процесу. Наш највећи проблем су услови за рад, јер Слога нема адекватне услове. Клуб нема помоћни терен, главни мора да се чува, тако да ћемо морати да се сналасимо и доста да импровизујемо. Већ сам нагласио да не умем фудбалере да тренирам по снегу, очекујем да челни људи клуба врло брзо омогуће да један део припрема одрадимо у топлијим крајевима. Што се појачања тиче нових вести нема, списак са именима фудбалера који су евидентна појачања сам одавно доставио људима у клубу и на њима је да повуку следеће потезе - закључио је Драган Јовановић.

На опаску новинара да су у клубу променили амбиције, да

ворио да је са Дејаном Лекићем Ненадом Ковачевићем, Дарко Дуњићем и још неким рођеним Краљевчанином, а познатим фудбалским именом, то изводљиво.

- Ово је најнапорнији део рада, али се мора проћи, јер од тога како будемо сада радили зависиће учинак на пролеће. Одлична ствар је што је тим остао на окупу, нико није отишао, знамо се у душу и биће лакше током уигравања. Поново је прикључено неколико млађих играча, а познато је да су млади изнели велики терет и прошле сезоне и ове полусезоне. Ако руководство клуба доведе и пар правих појачања

мислим да ће Слога имати још јачи тим спреман за највеће домете. У сваком случају борићемо се до краја лиге за места која воде у Суперлигу и боже здравља верујем да ћемо подарити граду деценијама чекани успех - нагласио је капитен Слоге Раша Бабић.

Што се контролних утакмица тиче прва је заказана за 1. фебруар против суперлигаша Новог Пазара, али није искључено да се и раније одигра неки меч. Познато је да ће генерална провера пред старт другог дела првенства бити против суперлигаша из Горњег Милановца, екипе Металца.

А. Даишевић

КАРАТЕ

ПРВЕ МЕДАЉЕ У 2012. ГОДИНИ

Такмичари КК Реикон били су од 13.-15. јануара на викенд припремама у Гамзиградској Бањи где се поред каратеа тренирао аикидо и кунг фу. У оквиру овог својеврсног Кампа одржан је и „Куп Гамзиградске Бање“ на коме су освојене и прве медаље у 2012. години. Филип Филиповић (плави појас, 1999. годиште) освојио је златну медаљу у катама и борбама, док је Андра Веселиновић (зелени појас, 2000.) освојио злато у катама и бронзу у борбама.

Такмичарке Реикона Софија Стојановић и Ана Ранчић овог викенда ће у Врњачкој Бањи бити на припремама репрезентације Србије, док ће се на планини Рудник одржати инструктажа за тренере. Међу позваним тренерима је и проф. Зоран

Јаковљевић из КК Реикон.

КК Реикон ће 28. јануара одржати други по реду хуманитарни „Куп Светог Саве“ у каратеу и борилачким спортовима, који ће бити посвећен

краљевачком карате асу Радомиру Ракици Радуловићу. Турнир ће се одржати под слоганом „Покажимо данас свима колико нас има“ у сали КК Реикон.

А.Д.

НБАРСКЕ НОВОСТИ
Маркетинг 036/312-505

СКИЈАЊЕ

СНЕЖНА ЧАРОЛИЈА ГОЧА

- У организацији Смучарског клуба на Гочу организовано такмичење за најмлађе у велеслалому. – Учествовало око 50 такмичара из Београда, Крагујевца, Ниша и Краљева

Претходни викенд на Гочу био је најлепши за најмлађе љубитеље снега и зимских спортова. У организацији Смучарског клуба Гоч организовано је такмичење „Отворено првенство Краљева“ у скијању, дисциплина велеслалом, а циљ је био да се планина Гоч и снежне каролије што више приближе младима.

- Имали смо веома успешно такмичење, добру организацију, а највише радује учешће најмлађе популације. Све су то деца која су део зимског распуста провела на нашем дивном Гочу, са кога су понела прелепе утиске. Овај својеврсни зимски фестивал деце био је занимљив и са такмичарског аспекта, мада свих педесетак учесника су за нас победници. Морам да истакнем успешан рад наше школе скијања, јер је велики број учесника управо овде научио да скија и то знање и таленат су исказали на малој стази код Смучарског дома – каже Љубодраг Симић председник СК „ГОЧ“ из Краљева.

Упркос доброј припреми већина малишана је имала трему, јер им је велеслалом на Гочу било прво такмичење. Било је и падова, али не и одустајања, а велику подршку деци давали су родитељи који су дуж стазе пратили сваки њихов потез. Поред Краљевчана на овом такмичењу је било деце из Београда, Ниша и Крагујевца.

- Потрудили смо се да услови на стази и поред ње буду на врхунском нивоу. Мала стаза, која је једина у функцији на Гочу, биле је екстра припремљена, табач је радио све време и сви учесници, као и рекреативци и бројни туристи имали су само речи хвале. Учинићемо напор да до краја зимске сезоне одржимо овакав ниво услуге на Гочу.

Свим такмичарима су уручене посебне дипломе као подстрек да се и даље баве скијањем и свој одмор проводе на чистом планинском ваздуху. Манифестације оваквог типа су најбоља промоција Гоча и потенцијала ове планине чија би туристичка будућност морала да буде извесна.

- О Гочу морају да брину сви, од локалне самоуправе до нас Краљевчана који се овом планином и дичимо и хвалимо. Ове године сви капацитети су попуњени, што је дивна вест, али забријава да већ другу зиму велика стаза не ради. У питању је сајла на жичари која је до-

трајала и није безбедна. Предузели смо као клуб одређене кораке, урадићемо са надлежнима прорачун како да се ствари поправе и наравно да видимо колико то кошта. Ове зиме стаза ће остати без скијаша, али уз велики рад и улагања можемо очекивати да ће наредне године Гоч бити потпуно фит, односно да ће радити обе стазе и жичара – обећава Љубодраг Симић председник СК Гоч.

Зимска сезона на Гочу се наставља и овог викенда када је на програму ново такмичење.

- Организоваћемо у суботу нову трку велеслалом, опет за млађе

учеснике до 14 година старости, а биће посвећена легендарном председнику нашег клуба и највећем љубитељу Гоча, покојном Миши Миленковићу. Трка ће носити његово име, очекујемо лепо време, много такмичара, снега има у изобилју, стаза је спремна и верујем да ће сви уживати – закључио је Симић.

Боравак на Гочу, у царству нетакнуте природе, на снегу и свежем ваздуху је најбоље што можете да урадите за своје здравље. Пут до ове планине је проходан јер су екипе увек на теренима. За све оне који немају сопствени превоз, аутобуси Ау-

Резултати

Млађи цицибани:	1. Никола Давидовић 2. Павле Николић 3. Марко Богојевић
Млађе цицибанке:	1. Јована Луковић 2. Милица Велимировић 3. Ирина Чорбић
Старији цицибани:	1. Војин Раковић 2. Лука Милошевић 3. Матија Матковић
Старије цицибанке:	1. Нена Нешковић 2. Миља Кнежевић
Млађи пионири:	1. Антоније Савић 2. Михајло Аћимовић
Млађе пионирке:	1. Симона Савић 2. Леа Дринић 3. Ангелина Савић
Старији пионири:	1. Матија Нешовић 2. Јован Милетић
Старије пионирке:	1. Ана Палалић

тотранспорта свакога дана полазе у 16:30ч са Гоча.
9 часова из Краљева и враћају се у

А. Даишевић

СТОНИ ТЕНИС

ПРВЕНСТВО ГРАДА КАО ПРВЕНСТВО КЛУБА

Победници по категоријама Лазар Тошић, Милица Димитријевић и Милорад Булатовић

СТК Металац је једна од старијих спортских организација у граду на Ибру, а деценијама се истиче по раду са младима и стварању будућих шампиона. Традиционално првенство града се, нажалост због слабог одзива основних и средњих школа, претворило у првенство клуба, али су се сви на једном месту могли уверити у таленат и могућности краљевачких господара целулоидне лоптице.

- Сва године организујемо турнир под називом „Првенство града“, али је ове године одзив школа и других гостију био слаб, па се такмичење претворило у првенство клуба. СТК Металац има близу 30 чланова, а такмичење се одвијало у три категорије и мислим да је било врло квалитетно. Имало се шта видети, поготово раскошан таленат наших младих такмичара који ће у годинама које долазе сигурно стићи до дреса репрезентације – говорећи о овогодишњем првенству нагласио је Слободан Поповић председник СТК Металац.

Победници по категоријама су Лазар Тошић у кадетској конкуренцији који је остварио 13 победа и иза себе оставио Николу Вуковића и Марка Чолића. Успех младог стонотенисера добија на значају ако се зна да је он три године млађи од конкуренције.

- Имам 10 година, идем у ОШ „Светозар Марковић“ и стони тенис тренирам три и по године. Победио сам на овом турниру и много сам

срећан, а једини пораз сам доживео од свога брата који је старији од мене. Надам се да ће и 2012. година бити врло добра за мене и мој клуб – рекао је у првом интервјуу краљевачким новинарима Лазар Тошић стонотенисер Металац.

У конкуренцији кадеткиња најбоља је била Милица Димитријевић испред Јане Јермић и Тамаре Стевановић.

- Ученица сам ОШ „Светозар Марковић“, имам 12 година и у СТК Металац тренирам годину дана. На овом турниру сам до првог места стигла победом у једном мечу, јер је конкуренција међу девојчицама слабија. Настојаћу да још више тренирам, да учествујем и на јачим турнирима и једног дана заслужим дрес репрезентације наше земље – биле су речи Милице Димитријевић пошто је примила медаље и признања за освојено прво место.

Код јуниора је највише показао Милорад Булатовић који је иза себе оставио Милана Вуковића и Марка Кушевију.

- Имам 16 година, а стони тенис тренирам три године. Ученик сам Медицинске школе у Краљеву и веома сам задовољан наступом на овом турниру. Доживео сам само један пораз, али трофеј није могао да изостане. Надам се да ћу у овој години имати још значајних победа и наступа за мој клуб – нагласио је Милорад Булатовић.

Све награђане, као и бројне

пријатеље СТК Металац данас су у Скупштини града угостили председник Милорад Шљивић и његов заменик Сретен Јовановић из чијих руку су и примили медаље и дипломе. Мотив је то више за све младе стонотенисере да у годинама које долазе остваре још боље резултате.

- Иза себе смо оставили једну тешку, али успешну годину. На међународном турниру у Куманову Марко Чолић је заузео треће место, док се нисмо пласирали у плеј оф Лиге младих. Разлог треба тражити у великом оптерећењу наше врло младе екипе, од два меча смо морали да добијемо један, а са тим притиском се нисмо изборили. Металац има екипу и три године млађу од конкуренције, наша је будућност и сигуран сам да ћемо већ ове године остварити запаженије резултате – наглашава Слободан Поповић и најављује активности у

2012. години. – У првом плану нам је да вратимо сениорску екипу у такмичење. Милан Вуковић и Терзић су сазрели да играју, трећег члана тима ћемо пронаћи и верујем да ће Металац играти важну улогу у лигашком такмичењу. Што се тиче млађих, ту се ништа не мења, кадетска мушка и женска екипа ће играти и екипно и појединачно, за годину дана су старији и искуснији, тако је реално да остваре боље резултате него у години за нама. Наш највећи проблем ће опет бити финансије, односно како обезбедити средства за нормално функционисање клуба, да деца могу да оду на сва такмичења – закључује Поповић.

Упркос свим тешкоћама краљевачки стони тенис је опстао, а у годинама које долазе очекују се још бољи резултати краљевачких господара целулоидне лоптице. А.Д.

ОДБОЈКА

Винер Штедише Суперлига одбојкаша

ПОБЕДА ЗА „КАСАПЕ“ НА СРПСКУ НОВУ ГОДИНУ

– После тронедељне паузе, у мечу 12. кола Рибница – Јединство (Стара Пазова) 3-1 (25:18, 20:25, 25:15, 25:17).
 – Одлична игра „Мускетара“ уз френетично навијање најватренијих навијача. – Најбоља утакмица Александра Љафтова у дресу Рибнице. – Овог викенда (субота 19ч) Клек Србијашуме – Рибница

"Понос града си, срце дали смо ти..." орило се у петак вече краљевачком Халом спортова. Песма краљевачких "тифоза", популарних "Касапа", носила је одбојкаше Рибнице до важне победе у првом "квалификационом" мечу за опстанак у елитном друштву. Пулени Бошка Мачужића знали су да прихвате тај ветар у леђа, одиграли су врло квалитетно и на крају заслужено славили тријумф, четврти ове сезоне.

Почетак утакмице наговештавао је и коначан епилог овог меча. Фантастичан блок имали су Краљевчани и из тако добре одбране, стигли су до убедљиве бодовне предности – 8:3, 16:9...

Све оно што је домаће крајско у првом сету, изостало је у другом делу игре. Гости су се пробудили, а преокрет је донео Александар Шкрбић. Имао је сјајан пријем и сигуран напад, што је покренуло успавани тим из Старе Пазове. Домаћи нису успели да парирају, па је уследило изједначење.

Ипак, пулени Бошка Мачужића, кратак договор пред почетак трећег сета, преточили су у фантастичну партију, којом су до ногу потукли немоћног ривала. Александар Љафтов, македонски интернационалац у дресу Рибнице, био је нерешива енигма за Пазовчане, а поново је прорадио блок Лисинца и Николава. Када се у четвртном сету разиграо и, до тада мало приметни, коректор Радовић, питање победника се више није постављало.

– С правом је овај меч назван преломним за нас у овој сезони. Схватили смо значај освајања три бода и одиграли веома добро, на радост сјајне краљевачке публике која је знала да нас носи до тријумфа. Јединство није наиван ривал, играју доста добро, већ су направили пар изненађења, а нас су прошле сезоне демолерали у овој дворани. Мотив је тим био већи и драго

РИБНИЦА - ЈЕДИНСТВО СП 3 – 1 (25:18, 20:25, 25:15, 25:17)

Хала спортова Гледалаца: 300 Судије: Н. Давидовић, И. Миљковић (обојица из Београда).

РИБНИЦА: Лисинац 10 (12-8, 1 изб, 1 бл, 1 ас, 1 сг), Пејовић 9 (22-7, 2 гр, 3 изб, 2 ас, 2 сг, 30 пријема), Бићанин 4 (2-1, 2 бл, 1 ас, 3 сг), Николов 10 (15-6, 3 гр, 2 изб, 3 бл, 1 ас), Љафтов 22 (26-17, 2 изб, 2 бл, 3 ас, 4 сг, 12 пријема), Радовић 12 (4 гр, 4 бл), И. Јанковић (либеро, 25 пријема, 1 гр), Дебељак, Вељковић, Миловановић 1 (3-1). Нису играли: Јанићијевић, Окошановић. Тренер: Бошко Мачужић.

ЈЕДИНСТВО СП: Матић 8 (9-3, 2 гр, 5 бл), Мајсторовић (6-0, 3 гр, 1 сг, 7 пријема), Илијин 14 (29-13, 4 гр, 3 изб, 1 ас, 1 сг, 28 пријема, 4 гр), Мишић 11 (24-10, 3 гр, 3 изб, 1 бл), Драпшин 6 (9-3, 2 гр, 1 изб, 3 бл), Матијашевић 2 (2-1, 1 бл, 2 сг), М. Јанковић (либеро, 26 пријема, 3 гр), Шкрбић 7 (17-6, 2 изб, 1 бл, 2 сг, 18 пријема, 1 гр), Манојловић, Радојевић 1 (3-1, 2 гр), Маринковић 5 (2 гр). Није играо: Вуксановић. Тренер: Жељко Вукелић.

ми је да смо сви пружили свој максимум и стигли до нових бодова - анализирајући меч наглашава најбољи актер сусрета са Јединством, примач сервиса Рибнице Александар Љафтов.

У популарној „Кутији шибница“ било је присутно око 300 гледалаца, али је навијање популарних „Касапа“ одавало утисак као да је дворана испуњена до последњег места. У таквој атмосфери „Мускетари“ су пружили највише. Имали су пулени Бошка Мачужића падова у игри

и у овом сусрету, али знатно мање него на неким ранијим утакмицама.

– Проблема смо имали у другом сету. Пустили смо да гости воде игру, ушли смо у серију грешака, слабије смо сервисирали и то се одразило. Схватили смо да је враг однео шалу, пред сам излазак на терен смо се скупили и договорили да погинемо за победу. Нисмо смели да разочарамо навијаче. Мислим да смо победу однели добром одбраном и великом борбеношћу,

нисмо дозволили Пазовчанима да се врате у игру и трећи и четврти сет су образац како Рибница треба и мора да игра.

Од доласка у Краљево македонски интернационалац из Струнице је пружио најбољу партију. Прави одговор на коментаре са трибина да није појачање за "Мускетаре"?

– Дошао сам несреман, требало је времена да се прилагодим захтевима тренера, клуба, да се навикнем на веома јаке тренинге. Нисам успео одмах да покажем своје квалитете, играо сам слабо и заслужио критике. Ипак, веровао сам и знао да могу много боље. Храбрили су ме другови из тима, атмосфера у екипи и заједништво су за сваку похвалу и то ме вратило у живот. Драго ми је да сам дао пун допринос победи против Јединства, али то је тек један меч. Нас чекају велика искушења.

Дакле, долазак у Србију и Краљево није грешка?

– Никако, дошао сам у земљу одбојке, у врло квалитетну лигу, организација је одлична, а Краљево је диван град. Људи су изузетни, лепо су ме прихватили и веома сам задовољан. Много ми је лакше што је уз мене Ристо Николов, мој зем-

Резултати 12. кола: Партизан Термоелектро - Железничар 1:3, Војводина НС Семе - Раднички 3:1, Рибница - Јединство 3:1, Црвена Звезда - Клек Србијашуме 3:0, Млади радник - Спартак 3:1

1	Цр Звезда	11	10	1	29
2	Раднички	12	9	3	27
3	Мл радник	12	9	3	26
4	Војводина	12	8	4	26
5	Партизан	12	7	5	18
6	Спартак	12	6	6	17
7	Јединство	12	3	9	11
8	Рибница	12	4	8	11
9	Клек	12	2	10	7
10	Железничар	11	1	10	5

љак и Струмичанин, који је већ годину дана раније био ту и доста ми помаже. Утисци ће бити још бољи, ако резултат буде како треба.

А резултат је опстанак?

– Не само опстанак, можемо ми и коју степеницу више, али сигурно да је циљ да избегнемо бараж. Чекају нас тешке утакмице, изненађења се догађају у сваком колу и треба много снаге и концентрације да би успели. Под резултатом сам мислио и Куп. Победа против Радничког нас је подигла, вратила самопоуздање и начинила од нас тим. Ако у наредна два меча одиграмо добро и победимо, опстанак ће бити осигуран и онда можемо у потпуности да се посветимо Купу. Играмо против Младог Радника који је фаворит, али то је био и Раднички. Видећемо... - закључује снажни Александар Љафтов примач сервиса краљевачке Рибнице.

Рибница у наредном колу (субота 19ч) гостује директном конкуренту у борби за опстанак, екипи Клека Србијашуме. У Краљевоу је било 3-0 за „Мускетаре“, сада би свака победа, чак можда и минималан пораз био довољан да се осигура позиција која обезбеђује избегавање баража за опстанак. А. Даишевић